

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

10142 *Llei 33/2015, de 21 de setembre, per la qual es modifica la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, estableix el règim jurídic bàsic de la conservació, l'ús sostenible, la millora i la restauració del patrimoni natural i de la biodiversitat espanyola, com a part del deure de conservar i de l'objectiu de garantir els drets de les persones a un medi ambient adequat per al seu benestar, salut i desenvolupament. Aquesta Llei va recollir les normes i recomanacions internacionals que es van anar succeint en les últimes dècades, com les derivades del Consell d'Europa o el Conveni sobre la diversitat biològica, així com la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres (Directiva d'hàbitats).

L'experiència adquirida durant els anys d'aplicació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, ha posat de manifest la necessitat de millorar certs aspectes de la seva aplicació, per la qual cosa es modifica a aquest efecte, especialment pel que fa a la gestió dels espais protegits.

II

D'altra banda, la present Llei té per objecte garantir l'aplicació correcta del dret internacional i la incorporació de la normativa de la Unió Europea al nostre ordenament jurídic. En aquest sentit, les modificacions que introdueix la Llei van en la línia d'adequar-se, d'una banda, al que disposen la Convenció de les Nacions Unides sobre el dret del mar, de Montego Bay, de 10 de desembre de 1982, que va ser ratificada per Espanya el 20 de desembre de 1996, i el Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització, ratificat per Espanya el 3 de juny de 2014, i el Reglament (UE) núm. 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol esmentat a la Unió, atès que la Unió Europea també és part contractant del Protocol esmentat, així com perfeccionar la incorporació de la Directiva d'hàbitats i de la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres (Directiva d'aus), al nostre ordenament jurídic. A aquesta finalitat responen les modificacions introduïdes a l'article 3, en el qual s'incorporen noves definicions a les ja existents a la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

També es persegueix incorporar al nostre ordenament jurídic els principals objectius de l'Estratègia de la Unió Europea sobre la biodiversitat fins a 2020. A aquest efecte, es modifica l'article 2, relatiu als principis de la Llei, per incloure-hi per primera vegada els d'evitar la pèrdua neta de biodiversitat, així com la prevenció dels problemes conseqüència del canvi climàtic, que s'inclou igualment com un dels deures de les administracions públiques a l'article 5.

III

D'altra banda, al llarg de tota la Llei, s'inclouen les disposicions necessàries per precisar les competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat pel que fa a la gestió del medi marí. En aquest sentit, com a regla general, les funcions que configura la Llei 42/2007, de 13 de desembre, derivades de l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, les han d'exercir les comunitats autònomes en l'àmbit terrestre i l'Administració General de l'Estat en l'àmbit marí. Aquesta regla general, derivada del concepte de territorialitat de les competències autonòmiques, que ha assentat la doctrina del Tribunal Constitucional, té una excepció en matèria d'espais ambientalment protegits. Segons la recent Sentència del Tribunal Constitucional 87/2013, d'11 d'abril, «l'exercici de la competència autonòmica sobre espais naturals protegits al mar territorial és excepcional i només es justifica quan les pròpies característiques i circumstàncies de l'espai natural a protegir demanin una gestió unitària» (FJ 6). Sobre la base de la doctrina assentada pel Tribunal Constitucional en reiterada jurisprudència, com la Sentència 8/2013, de 17 de gener, la competència d'una administració o una altra s'ha de determinar per les característiques i les circumstàncies objectives del lloc a protegir, basades en la millor evidència científica. Amb la finalitat de precisar, a la Llei, les competències de l'Administració General de l'Estat pel que fa a la gestió del medi marí, es modifiquen diversos preceptes de la Llei, com l'article 6, relatiu a les competències de l'Administració General de l'Estat sobre biodiversitat marina, així com els articles 25 a 29, 33, 42, 43, 44 i 46, sobre catalogació d'hàbitats i protecció d'espais naturals, i s'afegeix una disposició addicional vuitena, sobre l'exercici de les competències de l'Administració General de l'Estat sobre els espais, els hàbitats i les espècies marines.

IV

Un altre dels objectius que persegueix la present Llei és la simplificació i l'agilitat dels instruments per al coneixement i la planificació del patrimoni natural i de la biodiversitat, regulats en el títol I de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

En relació amb l'Inventari espanyol del patrimoni natural i la biodiversitat, es modifica l'article 10 per especificar que els indicadors per a l'elaboració d'aquest Inventari s'han d'aprovar mitjançant una ordre ministerial, amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient. I també es modifica l'article 11, amb la finalitat de simplificar el contingut dels informes anuals sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat, per tal que siguin més sintètics i que cada sis anys es porti a terme una avaluació amb deteniment. D'aquesta manera, es fa coincidir la periodicitat dels informes esmentats amb l'informe que, sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat, és preceptiu elevar a la Comissió Europea cada sis anys.

En relació amb el Pla estratègic estatal del patrimoni natural i de la biodiversitat, es modifica l'article 13, amb la finalitat d'especificar que sigui el mateix Reial decret pel qual s'aprova el Pla el que en determini el període de vigència. D'aquesta manera, en cas que es consideri oportú, es pot adequar la seva durada als plans estratègics que aproven el Conveni sobre diversitat biològica i la Unió Europea.

V

D'altra banda, s'introdueix un nou capítol III, en el títol I, relatiu a l'Estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques. Amb aquest nou capítol es pretén donar compliment a la Comunicació de la Comissió Europea al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions «Infraestructura verda: millora del capital natural d'Europa» de 6 de maig de 2013, COM(2013) 249 final, i incorporar alguns dels objectius de l'Estratègia de la Unió Europea sobre la biodiversitat fins a l'any 2020. Es preveu l'aprovació d'una «Estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques», que han d'elaborar de manera conjunta l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, i que

tingui per objectiu marcar les directrius per a la identificació i la conservació dels elements del territori que componen la infraestructura verda del territori espanyol, terrestre i marí, i perquè la planificació territorial i sectorial que facin les administracions públiques permeti i asseguri la connectivitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes, la mitigació i l'adaptació als efectes del canvi climàtic, la desfragmentació d'àrees estratègiques per a la connectivitat i la restauració d'ecosistemes degradats.

VI

D'altra banda, la present Llei té com a objecte fonamental millorar la gestió dels espais protegits i, en particular, dels inclosos a la Xarxa Natura 2000, per garantir la seva millor protecció i adequació a les finalitats per a les quals han estat declarats.

A aquest efecte i per garantir la funció social i pública del patrimoni natural i de la biodiversitat, es preveu expressament, a l'article 4, que les obres necessàries per a la conservació i restauració dels espais protegits, per a la conservació d'espècies amenaçades, o per a la conservació d'hàbitats en perill de desaparició, puguin ser declarades d'interès general de l'Estat. Així, s'equipara el tractament de les obres de conservació i restauració dels espais de la Xarxa Natura 2000 i de les espècies considerades en situació crítica a les obres que executa l'Administració General de l'Estat en altres àmbits com el domini públic maritimoterrestre o l'enginyeria hidràulica.

D'altra banda, s'inclouen una sèrie de mesures destinades a fomentar el suport de les administracions públiques a les activitats econòmiques compatibles amb la conservació dels espais naturals protegits que contribueixin al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació. Així, en relació amb els monuments naturals, es modifica l'article 33, que passa a ser l'article 34, per permetre l'explotació dels recursos quan siguin plenament coherents amb els valors que van justificar la declaració dels espais com a monument natural.

Pel que fa específicament a les mesures de conservació dels espais inclosos dins de la Xarxa Natura 2000, s'afegeix un nou apartat en el nou article 42, per incidir en el suport per part de les administracions públiques a les activitats econòmiques compatibles amb la conservació dels espais de la Xarxa Natura 2000, amb especial prioritat per a les activitats econòmiques coherents amb els valors que justifiquen la declaració de l'espai com a Xarxa Natura 2000.

Així mateix, es modifica l'antic article 45, relatiu a les mesures de conservació de la Xarxa Natura 2000, amb la finalitat de precisar l'àmbit geogràfic i les espècies afectades per les mesures esmentades, així com certs aspectes relatius a la realització de plans, programes o projectes que puguin afectar negativament els espais esmentats o les espècies en perill d'extinció.

D'altra banda, també es modifica el nou article 47, relatiu a la vigilància i el seguiment dels espais protegits de la Xarxa Natura 2000, amb la finalitat de preveure l'aprovació d'unes directrius comunes quant a la metodologia que s'ha d'aplicar a tot el territori nacional per a la vigilància i el seguiment dels hàbitats i les espècies d'interès comunitari.

VII

Una de les novetats més importants que introdueix la Llei és el nou capítol VI del títol II, relatiu a la incorporació de la informació ambiental en el Registre de la Propietat. Amb aquesta mesura, es persegueix dotar de més seguretat jurídica els aspectes relacionats amb el règim de propietat dels espais protegits, per la qual cosa la informació perimetral referida a aquests espais ha de tenir el seu reflex en el Registre esmentat. De la mateixa manera, també es preveu que el Cadastre immobiliari tingui accés a la informació ambiental esmentada de conformitat amb la seva normativa reguladora.

D'aquesta manera, es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient mantingui actualitzat un servei de mapes en línia, que permeti identificar i delimitar els àmbits espacials protegits, així com la importació de les seves dades perquè siguin contrastades amb les finques registrals en l'aplicació gràfica del Sistema informàtic registral únic.

Es persegueix, per tant, instrumentar un mecanisme de publicitat que augmenti l'eficàcia i l'aplicació de les normes i reforci la seguretat jurídica del tràfic immobiliari. Es tracta d'una informació territorial associada i que com a tal té un valor merament informatiu.

VIII

Aquesta Llei preveu una sèrie de mesures destinades a reforçar la responsabilitat de les administracions públiques pel que fa a la conservació de la biodiversitat, regulada en el títol III. En aquest sentit, es modifica l'article 52, que passa a ser el nou article 54, per garantir que la importació d'una espècie al·lòctona es faci amb les garanties suficients i prèvia autorització de l'administració ambiental competent, després de l'anàlisi de riscos oportuna. D'altra banda, s'assenyala de manera expressa que les administracions públiques no són responsables dels danys ocasionats per les espècies de fauna silvestre, excepte en els supòsits que estableixi la normativa sectorial específica.

A més, s'introdueix un nou article 55 referent a la reintroducció d'espècies silvestres extingides, amb la finalitat de preveure que aquestes reintroduccions es facin amb totes les garanties.

Es modifica l'article 56, que passa a ser el 59, per preveure que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient elabori i aprovi els plans de recuperació i conservació de les espècies amenaçades marines, excepte per a les espècies amenaçades no altament migratòries, els hàbitats de les quals se situïn exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

També es modifica l'article 57, que passa a ser l'article 60, relatiu a les estratègies de conservació d'espècies amenaçades i de lluita contra amenaces per a la biodiversitat. Per a les espècies en situació crítica, es preveu que les obres i els projectes encaminats a la recuperació d'aquestes espècies siguin declarades d'interès general i la seva tramitació tingui caràcter d'urgència. D'altra banda, en aquest article també es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovi les estratègies de conservació d'espècies amenaçades marines i les de lluita contra les amenaces per a la biodiversitat marina.

Quant a l'article 58, que passa a ser el 61, s'afegeix una nova excepció a les prohibicions que estableix el capítol I del títol II, referida a les raons imperioses d'interès públic de primer ordre, amb la finalitat d'aplicar correctament el que disposa l'article corresponent de la Directiva Hàbitats, i es matisen certs aspectes de la redacció de les excepcions per millorar la incorporació de la Directiva esmentada i de la Directiva Aus al nostre ordenament jurídic. D'altra banda, s'afegeixen dos nous apartats, que tenen per objecte garantir les millors tècniques disponibles quant a mètodes de captura o marcatge d'espècies i, en especial, pel que fa a l'anellament científic.

Finalment, també es reformula l'article 60, que passa a ser el 63, en funció de l'objectiu que es pretén aconseguir, relatiu a la conservació de material biològic i genètic d'espècies silvestres, en bancs de germoplasma animal o vegetal, i s'especifiquen les prioritats d'intervenció que són les espècies en règim de protecció especial, amb especial atenció a les espècies endèmiques o catalogades. A l'article esmentat es preveu que les comunitats autònomes mantinguin un registre dels bancs de material biològic i genètic d'espècies silvestres situats al seu territori, amb informació actualitzada sobre les col·leccions conservades. No obstant això, és necessari aclarir que aquest registre no és el registre de col·leccions a què es refereix el Reglament (UE) núm. 511/2014 relatiu al Protocol de Nagoya, a l'article 5.

IX

Pel que fa a la prevenció i el control de les espècies exòtiques invasores, es modifica l'article 61, que passa a ser el 64, amb la finalitat de precisar les circumstàncies en les quals poden quedar sense efecte les prohibicions derivades de la inclusió d'una espècie en el Catàleg d'espècies exòtiques invasores, i així mateix es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient aprovi les estratègies per a les espècies

exòtiques invasores marines. Sobre aquesta matèria, és necessari tenir en compte que l'1 de gener de 2015 va entrar en vigor el Reglament (UE) núm. 1143/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, sobre la prevenció i la gestió de la introducció i propagació d'espècies exòtiques invasores. Al llarg de l'articulat de la Llei, i en particular als articles 33, 43 i 54, s'hi inclouen una sèrie de prohibicions que donen compliment al que disposa l'article 7.1 de l'esmentat Reglament (UE) núm. 1143/2014.

Pel que fa a la Xarxa espanyola de reserves de la biosfera, es fan les modificacions necessàries als articles 66 i 67, que passen a ser els 69 i 70 respectivament, per adequar-los a la normativa més recent que regula les funcions del programa «Persona i biosfera» (programa MaB) de la UNESCO, i amb això a més es dona compliment al que disposa la Sentència del Tribunal Constitucional 138/2013, de 6 de juny.

D'altra banda, s'inclouen una sèrie de modificacions encaminades a l'adaptació de la normativa nacional al Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització, que va entrar en vigor el 12 d'octubre de 2014 i del qual Espanya és part contractant des de la seva ratificació el 3 de juny de 2014, i al Reglament (UE) núm. 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol esmentat a la Unió, que també l'ha ratificat mitjançant la Decisió del Consell, de 14 d'abril de 2014. Per a això, es modifiquen els articles 68, que passa a ser el 71, que regula l'accés i l'ús dels recursos genètics procedents de tàxons silvestres, i 70, que passa a ser el 74, relatiu a la promoció dels coneixements tradicionals per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat. Així mateix, s'afegeix un nou article 72, relatiu al control de la utilització dels recursos genètics.

S'ha de tenir en compte que les autoritzacions que preveuen els nous articles 55, 56, 60 i 72 estan fonamentades en els mateixos objectius que persegueix la Llei, entre els quals destaca la conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat, per la qual cosa no es conculquen ni el principi d'unitat de mercat ni els de necessitat i proporcionalitat, tal com preveu l'article 17 de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, atès que se salvaguarda el principi de protecció del medi ambient. És més, les autoritzacions esmentades precisament van encaminades al compliment d'uns criteris i directrius comuns a tot el territori nacional, perquè la garantia de la unitat de mercat quedi plenament garantida, i així mateix beneficien la competència, ja que s'unifiquen criteris a tot el territori estatal per a una protecció millor del medi ambient. En aquest sentit, les homologacions dels mètodes de captura de predadors són úniques a escala estatal.

Quant al Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, es modifica l'article 74, que passa a ser el 78, per preveure que l'Administració General de l'Estat pugui executar les accions que es financin amb càrrec al Fons, i se suprimeix l'apartat 5, per coherència amb la nova estructura orgànica de l'Administració General de l'Estat, en la qual les competències en matèria d'agricultura i medi ambient descansen en un mateix departament.

D'altra banda, també es fan les adaptacions necessàries en les disposicions del títol VI que regulen el règim sancionador, per incloure les infraccions associades a la utilització dels recursos genètics, d'acord amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

Finalment, també es modifiquen la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, i la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, amb la finalitat de precisar determinats aspectes concrets de totes dues lleis. En el cas de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, es modifica l'article 2.1.b) de la Llei, amb la finalitat de substituir la denominació d'«estat ecològic de les aigües marines» per «estat mediambiental de les aigües marines», en coherència amb la regulació de l'article 7.4 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí. També es modifica l'article 45.3 de la Llei esmentada per precisar que s'ha d'aplicar el silenci negatiu una vegada transcorregut el termini màxim que preveu el precepte esmentat per a la resolució del procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental, tant en els casos en què el procediment s'iniciï d'ofici com a instància de part. Respecte a la modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, se'n modifica l'article 13.2 amb la finalitat de seguir el

model de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació, on els terminis són legislació bàsica de conformitat amb l'article 149.1.23a de la Constitució i s'aplica el silenci negatiu una vegada transcorregut el termini màxim per resoldre que preveu la Llei.

Article únic. *Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Principis.*

Són principis que inspiren aquesta Llei:

- a) El manteniment dels processos ecològics essencials i dels sistemes vitals bàsics, amb la protecció dels serveis dels ecosistemes per al benestar humà.
- b) La conservació i la restauració de la biodiversitat i de la geodiversitat.
- c) La utilització ordenada dels recursos per garantir l'aprofitament sostenible del patrimoni natural, en particular, de les espècies i dels ecosistemes, la seva conservació, restauració i millora i evitar la pèrdua neta de biodiversitat.
- d) La conservació i preservació de la varietat, singularitat i bellesa dels ecosistemes naturals, de la diversitat geològica i del paisatge.
- e) La integració dels requisits de la conservació, l'ús sostenible, la millora i la restauració del patrimoni natural i la biodiversitat en les polítiques sectorials i, en particular, en la presa de decisions en l'àmbit polític, econòmic i social, així com la participació justa i equitativa en el repartiment de beneficis que derivin de la utilització dels recursos genètics.
- f) La prevalença de la protecció ambiental sobre l'ordenació territorial i urbanística i els supòsits bàsics d'aquesta prevalença.
- g) La precaució en les intervencions que puguin afectar espais naturals o espècies silvestres.
- h) La garantia de la informació a la ciutadania i la conscienciació sobre la importància de la biodiversitat, així com la seva participació en el disseny i l'execució de les polítiques públiques, inclosa l'elaboració de disposicions de caràcter general, dirigides a la consecució dels objectius d'aquesta Llei.
- i) La prevenció dels problemes emergents a conseqüència del canvi climàtic, la mitigació i adaptació a aquest, així com la lluita contra els seus efectes adversos.
- j) La contribució dels processos de millora en la sostenibilitat del desenvolupament associats a espais naturals o seminaturals.
- k) La participació dels habitants i dels propietaris dels territoris inclosos en espais protegits en les activitats coherents amb la conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat que es duguin a terme en aquests espais i en els beneficis que en derivin.»

Dos. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

1. Àrees de muntanya: territoris continus i extensos, amb altimetria elevada i sostinguda respecte als territoris circumdants, les característiques físiques dels quals causen l'aparició de gradients ecològics que condicionen l'organització dels ecosistemes i afecten els éssers vius i les societats humanes que s'hi desenvolupen.

2. Àrea crítica per a una espècie: els sectors inclosos a l'àrea de distribució que continguin hàbitats essencials per a la conservació favorable de l'espècie o que per la seva situació estratègica per a aquesta requereixin un manteniment adequat.

3. Biodiversitat o diversitat biològica: variabilitat dels organismes vius de qualsevol font, inclosos, entre d'altres, els ecosistemes terrestres i marins i altres ecosistemes aquàtics i els complexos ecològics dels quals formen part; comprèn la diversitat dins de cada espècie, entre les espècies i dels ecosistemes.

4. Coneixement tradicional: el coneixement, les innovacions i les pràctiques de les poblacions locals lligats al patrimoni natural i la biodiversitat, desenvolupats des de l'experiència i adaptats a la cultura i el medi ambient local.

5. Conservació: manteniment o restabliment en estat favorable del patrimoni natural i la biodiversitat, en particular, dels hàbitats naturals i seminaturals de les poblacions d'espècies de fauna i de flora silvestres, així com el conjunt de mesures necessàries per aconseguir-ho.

6. Conservació *in situ*: conservació dels ecosistemes i els hàbitats naturals i seminaturals, manteniment i recuperació de poblacions viables d'espècies silvestres en els seus entorns naturals i, en el cas de les espècies domesticades i cultivades, en els entorns en què hagin desenvolupat les seves propietats específiques.

7. Conservació *ex situ*: conservació de components de la diversitat biològica fora dels seus hàbitats naturals.

8. Corredor ecològic: territori, d'extensió i configuració variables, que, a causa de la seva disposició i del seu estat de conservació, connecta funcionalment espais naturals de rellevància singular per a la flora o la fauna silvestres, separats entre si, i permet, entre altres processos ecològics, l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies silvestres o la migració d'espècimens d'aquestes espècies.

9. Custòdia del territori: conjunt d'estratègies o tècniques jurídiques a través de les quals s'impliquen els propietaris i usuaris del territori en la conservació i l'ús dels valors i els recursos naturals, culturals i paisatgístics.

10. Ecosistema: complex dinàmic de comunitats vegetals, animals i de microorganismes i el seu medi no vivent que interactuen com una unitat funcional.

11. Espècie autòctona: l'existent dins de la seva àrea de distribució natural.

12. Espècie autòctona extingida: espècie autòctona desapareguda en el passat de la seva àrea de distribució natural.

13. Espècie exòtica invasora: la que s'introdueix o s'estableix en un ecosistema o hàbitat natural o seminatural i que és un agent de canvi i amenaça per a la diversitat biològica nativa, ja sigui pel seu comportament invasor o pel risc de contaminació genètica.

14. Estat de conservació d'un hàbitat: situació derivada del conjunt de les influències que actuen sobre l'hàbitat natural o seminatural de què es tracti i sobre les espècies típiques assentades en aquest i que poden afectar a llarg termini la seva distribució natural, la seva estructura i funcions, així com la supervivència de les seves espècies típiques en el territori.

15. Estat de conservació favorable d'un hàbitat natural: quan la seva àrea de distribució natural és estable o s'amplia; l'estructura i les funcions específiques necessàries per al seu manteniment a llarg termini existeixen i poden seguir existint en un futur previsible; i l'estat de conservació de les seves espècies és favorable.

16. Estat de conservació favorable d'una espècie: quan la seva dinàmica poblacional indica que segueix i pot seguir constituint a llarg termini un element vital dels hàbitats als quals pertany; l'àrea de distribució natural no s'està reduint ni hi ha amenaces de reducció en un futur previsible; existeix i probablement segueixi existint un hàbitat d'extensió suficient per mantenir les seves poblacions a llarg termini.

17. Externalitat: qualsevol efecte produït per una acció, que no era buscat en els objectius d'aquesta.

18. Geodiversitat o diversitat geològica: varietat d'elements geològics, inclosos roques, minerals, fòssils, sòls, formes del relleu, formacions i unitats geològiques i paisatges que són el producte i registre de l'evolució de la Terra.

19. Geoparcs o parcs geològics: territoris delimitats que presenten formes geològiques úniques, d'importància científica, singularitat o bellesa especial i que són representatius de la història evolutiva geològica i dels esdeveniments i processos que els han format. També llocs que destaquen pels seus valors arqueològics, ecològics o culturals relacionats amb la geografia física.

20. Hàbitats naturals: zones terrestres o aquàtiques diferenciades per les seves característiques geogràfiques, abiòtiques i biòtiques, tant si són completament naturals com seminaturals.

21. Hàbitat d'una espècie: medi definit per factors abiòtics i biòtics específics on viu l'espècie en una de les fases del seu cicle biològic.

22. Instruments de gestió: sota aquesta denominació s'inclou qualsevol tècnica de gestió d'un espai natural i dels seus usos, que hagi estat sotmès a un procés d'informació pública, hagi estat objecte d'una aprovació formal i hagi estat publicat.

23. Material genètic: qualsevol material d'origen vegetal, fúngic, animal, microbià o d'un altre tipus que contingui unitats funcionals de l'herència.

24. Mesures compensatòries: són mesures específiques incloses en un pla o projecte, que tenen per objecte compensar, al més exactament possible, el seu impacte negatiu sobre l'espècie o l'hàbitat afectat.

25. Objectiu de conservació d'un lloc: nivells poblacionals de les diferents espècies, així com superfície i qualitat dels hàbitats que ha de tenir un espai per assolir un estat de conservació favorable.

26. Paisatge: qualsevol part del territori el caràcter del qual sigui el resultat de l'acció i la interacció de factors naturals i/o humans, tal com la percep la població.

27. Patrimoni natural: conjunt de béns i recursos de la naturalesa font de diversitat biològica i geològica, que tenen un valor rellevant mediambiental, paisatgístic, científic o cultural.

28. Recursos biològics: els recursos genètics, els organismes o parts d'aquests, les poblacions, o qualsevol altre tipus del component biòtic dels ecosistemes de valor o utilitat real o potencial per a la humanitat.

29. Recursos genètics: material genètic de valor real o potencial.

30. Recursos naturals: qualsevol component de la natura susceptible de ser aprofitat per l'ésser humà per satisfer les seves necessitats i que tingui un valor actual o potencial, com ara: el paisatge natural, les aigües, superficials i subterrànies; el sòl, el subsòl i les terres per la seva capacitat d'ús més gran: agrícoles, pecuàries, forestals, cinegètica i de protecció; la biodiversitat; la geodiversitat; els recursos genètics, i els ecosistemes que donen suport a la vida; els hidrocarburs; els recursos hidroenergètics, eòlics, solars, geotèrmics i similars; l'atmosfera i l'espectre radioelèctric, els minerals, les roques i altres recursos geològics renovables i no renovables.

31. Reserves de biosfera: territoris declarats com a tals en el si del Programa MaB, de la UNESCO, al qual està adherit el Regne d'Espanya, de gestió integrada, participativa i sostenible del patrimoni i dels recursos naturals.

32. Restauració d'ecosistemes: conjunt d'activitats orientades a restablir la funcionalitat i la capacitat d'evolució dels ecosistemes cap a un estat madur.

33. Tàxon: grup d'organismes amb característiques comunes.

34. Tàxon extingit: tàxon autòcton desaparegut en el passat de la seva àrea de distribució natural.

35. Tàxons autòctons: tàxons existents de manera natural en un lloc determinat, inclosos els extingits, si s'escau.

36. Ús sostenible del patrimoni natural: utilització dels seus components d'una manera i a un ritme que no n'ocasioni la reducció a llarg termini, amb la qual cosa es mantenen les possibilitats de la seva aportació a la satisfacció de les necessitats de les generacions actuals i futures.

37. Entitat de custòdia del territori: organització pública o privada, sense ànim de lucre, que porta a terme iniciatives que incloguin la realització d'acords de custòdia del territori per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.

38. Patrimoni geològic: conjunt de recursos naturals geològics de valor científic, cultural i/o educatiu, ja siguin formacions i estructures geològiques, formes del terreny, minerals, roques, meteorits, fòssils, sòls i altres manifestacions geològiques que permeten conèixer, estudiar i interpretar: a) l'origen i l'evolució de la Terra, b) els processos que l'han modelat, c) els climes i paisatges del passat i present i d) l'origen i l'evolució de la vida.

39. Medi marí: aigües marines sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola, i el seu llit, subsòl i recursos naturals.

40. Situació crítica d'una espècie: situació en què una espècie, d'acord amb una anàlisi de viabilitat demogràfica o d'hàbitat, o un diagnòstic efectuat sobre la base de la millor informació científica disponible, està en risc imminent d'extinció en estat silvestre.

41. Jardí botànic: institució (pública, privada o mixta) o instal·lació de conservació *ex situ*, que exhibeix col·leccions científiques de plantes vives, mantingudes, cultivades i propagades per a l'assoliment simultani d'objectius d'estudi, divulgació, ensenyament i conservació de la diversitat vegetal.

42. Alliberament: alliberament d'exemplars d'espècies objecte d'aprofitament piscícola o cinegètic que, en el cas de les espècies al·lòctones no catalogades com a invasores, només es pot fer en els trams de riu, llacuna o pantà, o terrenys cinegètics en què s'hagi autoritzat aquest tipus d'alliberaments abans de l'entrada en vigor de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, i sempre amb la finalitat de capturar els exemplars del medi en el termini de temps més breu possible i en tot cas abans que es puguin naturalitzar.

43. Utilització de recursos genètics: la realització d'activitats de recerca i desenvolupament sobre la composició genètica i/o bioquímica de recursos genètics, fins i tot mitjançant l'aplicació de biotecnologia, de conformitat amb la definició que estipula l'article 2 del Conveni sobre la diversitat biològica.»

Tres. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Funció social i pública del patrimoni natural i la biodiversitat.*

1. El patrimoni natural i la biodiversitat exerceixen una funció social rellevant per la seva estreta vinculació amb el desenvolupament, la salut i el benestar de les persones i per la seva aportació al desenvolupament social i econòmic.

2. Les activitats encaminades a la consecució dels fins d'aquesta Llei poden ser declarades d'utilitat pública o interès social, a tots els efectes i en particular als expropiatoris, respecte dels béns o drets que puguin resultar afectats.

3. Les obres necessàries per a la conservació i restauració dels espais protegits, per a la conservació d'espècies amenaçades, o per a la conservació d'hàbitats en perill de desaparició, especialment les que tinguin per objecte fer front a fenòmens catastròfics o excepcionals, poden ser declarades per part de l'Estat d'interès general, en l'àmbit de les seves competències, amb l'informe previ de les comunitats autònomes afectades. Aquesta declaració s'ha de fer mitjançant una llei estatal.

4. En la planificació i gestió dels espais protegits i la conservació dels hàbitats i les espècies, s'han de fomentar els acords voluntaris amb propietaris i usuaris dels recursos naturals, així com la participació de la societat civil en la conservació de la biodiversitat.»

Quatre. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Deures dels poders públics.*

1. Tots els poders públics, en els seus àmbits competencials respectius, han de vetllar per la conservació i la utilització racional del patrimoni natural en tot el territori nacional, que inclou el seu medi marí, així com en la zona econòmica exclusiva i en la plataforma continental, independentment de la seva titularitat o règim jurídic, tenint en compte especialment els tipus d'hàbitats naturals i les espècies silvestres en règim de protecció especial.

2. Les administracions públiques, en el seu àmbit competencial respectiu:

a) Han de promoure la participació i les activitats que contribueixin a assolir els objectius d'aquesta Llei.

b) Han de desenvolupar i aplicar incentius positius per a la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural i la biodiversitat i han d'identificar i, en la mesura que sigui possible, eliminar els incentius contraris a la seva conservació.

c) Han de promoure la utilització de mesures fiscals i altres incentius econòmics per a la realització d'iniciatives privades de conservació de la natura, i per a la desincentivació de les que tinguin una incidència negativa sobre la conservació de la biodiversitat i l'ús sostenible del patrimoni natural.

d) Han de fomentar, a través de programes de formació, l'educació i la informació general, amb una atenció especial als usuaris del territori nacional i del medi marí, sobre la necessitat de protegir el patrimoni natural i la biodiversitat.

e) S'han de dotar d'eines que permetin conèixer l'estat de conservació del patrimoni natural i de la biodiversitat, i les causes que en determinen els canvis, per dissenyar les mesures que correspongui adoptar, incloent-hi les d'adaptació i mitigació per minimitzar els riscos i els impactes del canvi climàtic sobre la biodiversitat i per assegurar la persistència de les espècies en un context de canvi climàtic.

f) Han d'integrar en les polítiques sectorials els objectius i les previsions necessaris per a la conservació i la valoració del patrimoni natural, la protecció de la biodiversitat i la geodiversitat, la conservació i l'ús sostenible dels recursos naturals, la prevenció de la fragmentació dels hàbitats i el manteniment i, si s'escau, la restauració de la integritat dels ecosistemes.

g) Han de fomentar l'augment dels coneixements, la base científica i les tecnologies referides a la diversitat biològica, els seus valors i funcionament, el seu estat i tendències i les conseqüències de la seva pèrdua.»

Cinc. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Competències de les administracions públiques sobre biodiversitat marina.*

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, l'exercici de les funcions a les quals es refereix aquesta Llei, respecte a totes les espècies, els espais, els hàbitats o les àrees crítiques situats en el medi marí, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes del litoral.

Així mateix, correspon a l'Administració General de l'Estat l'exercici d'aquestes funcions en la zona econòmica exclusiva, la plataforma continental, i els espais situats en els estrets sotmesos al dret internacional o en alta mar.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat l'establiment de qualsevol limitació o prohibició de la navegació marítima i de les seves activitats connexes, així com la prevenció i la lluita contra la contaminació a les aigües marines objecte d'aquesta disposició.

3. Així mateix, correspon a l'Administració General de l'Estat l'exercici de les funcions objecte dels punts anteriors d'aquest article en els espais marins situats en els estrets sotmesos al dret Internacional o en alta mar.

4. Correspon a les comunitats autònomes l'exercici de les funcions a les quals es refereix aquesta Llei respecte a espècies (excepte les altament migratòries) i espais, hàbitats o àrees crítiques situats en el medi marí, quan hi hagi continuïtat ecològica de l'ecosistema marí amb l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

5. L'exercici de les funcions esmentades en aquest article l'ha d'exercir l'administració competent d'acord amb els principis de cooperació i col·laboració interadministrativa.»

Sis. Els apartats 1 i 2 de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les comunitats autònomes i de les institucions i les organitzacions de caràcter científic, econòmic i social, ha d'elaborar i mantenir actualitzat un Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat, que ha de recollir la distribució, l'abundància, l'estat de conservació i la utilització, així com qualsevol altra informació que es consideri necessària, de tots els elements terrestres i marins integrants del patrimoni natural, amb una atenció especial als que necessitin mesures específiques de conservació o hagin estat declarats d'interès comunitari.

2. El contingut i l'estructura de l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat s'han de determinar reglamentàriament, prèvia consulta amb les comunitats autònomes. N'ha de formar part, almenys, la informació relativa a:

1r El Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició.

2n La Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, incloent-hi el Catàleg espanyol d'espècies silvestres amenaçades.

3r El Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores.

4t L'Inventari espanyol d'espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i àrees protegides per instruments internacionals.

5è L'Inventari de l'estadística forestal espanyola.

6è L'Inventari espanyol de bancs de material genètic referit a espècies silvestres.

7è L'Inventari espanyol de caça i pesca.

8è L'Inventari espanyol de parcs zoològics.

9è L'Inventari espanyol dels coneixements tradicionals relatius al patrimoni natural i la biodiversitat.

10è Un inventari de llocs d'interès geològic representatiu, d'almenys les unitats i els contextos geològics que recull l'annex VIII.

11è Un inventari espanyol d'hàbitats i espècies marines.

12è Un inventari espanyol d'espècies terrestres.»

Set. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Sistema d'indicadors.*

A l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat s'ha d'establir un sistema d'indicadors per expressar de manera sintètica els seus resultats, de manera que puguin ser transmesos al conjunt de la societat, incorporats als processos de presa de decisions i integrats a escala supranacional. Els indicadors s'han d'elaborar amb la participació de les comunitats autònomes i s'han d'aprovar, amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, mitjançant una ordre del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Els indicadors més significatius s'han d'incorporar a l'Inventari d'operacions estadístiques del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i al Pla estadístic nacional.»

Vuit. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Informes sobre l'estat del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

Partint de les dades de l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les comunitats autònomes, i, si s'escau, d'altres òrgans de l'Administració General de l'Estat, ha d'elaborar i publicar anualment un informe amb els valors, l'anàlisi i la interpretació dels resultats del sistema d'indicadors. Aquest informe s'ha de presentar a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i al Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, abans que es faci públic.

De la mateixa manera, s'ha d'elaborar un informe cada sis anys sobre l'estat i l'evolució del patrimoni natural i de la biodiversitat, que també ha de contenir una avaluació dels resultats assolits per les principals polítiques adoptades en aquesta matèria. Aquest informe s'ha de presentar davant el Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i davant la Conferència Sectorial de Medi Ambient abans que es faci públic.»

Nou. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Elaboració i aprovació del Pla estratègic estatal del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en col·laboració amb la resta dels ministeris i, en especial, amb el Ministeri de Foment pel que fa a la marina mercant i al trànsit i transport aeri, i amb el Departament esmentat i el Ministeri de Defensa en relació amb la gestió de l'espai aeri, ha d'elaborar el Pla estratègic estatal del patrimoni natural i de la biodiversitat.

En l'elaboració d'aquest Pla hi han de participar, així mateix, les comunitats autònomes a través de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, que l'ha d'eleva per a la seva aprovació a la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

2. El procediment d'elaboració del Pla inclou necessàriament tràmits d'informació pública i consulta de la comunitat científica, dels agents econòmics i socials, de les administracions públiques afectades i de les organitzacions sense fins lucratiu que persegueixin l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei.

3. En tot cas, el Pla ha de ser objecte de l'avaluació ambiental que preveu la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

4. El Pla s'ha d'aprovar mitjançant un reial decret, en un termini màxim de dos anys, previ informe del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat. El reial decret ha d'especificar el període de vigència del Pla que, en tot cas, no pot ser superior a deu anys.»

Deu. S'afegeix un nou capítol III, amb un nou article 15, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL III

Estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques

Article 15. *Del Marc estratègic de la infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques.*

1. Per garantir la connectivitat ecològica i la restauració del territori espanyol, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la col·laboració de les comunitats autònomes a través de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i d'altres ministeris implicats, ha d'elaborar, en un termini màxim de

tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, una Estratègia estatal d'infraestructura verda, i de la connectivitat i restauració ecològiques, que ha d'incorporar una cartografia adequada que permeti visualitzar-la gràficament. Aquesta Estratègia, amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, s'ha d'aprovar mitjançant una ordre conjunta, a proposta dels ministeris que hagin participat en la seva elaboració, i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

2. L'Estratègia estatal d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques ha de tenir per objectiu marcar les directrius per a la identificació i conservació dels elements del territori que componen la infraestructura verda del territori espanyol, terrestre i marí, i perquè la planificació territorial i sectorial que facin les administracions públiques permeti i asseuri la connectivitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes, la mitigació i adaptació als efectes del canvi climàtic, la desfragmentació d'àrees estratègiques per a la connectivitat i la restauració d'ecosistemes degradats.

3. L'Estratègia estatal d'infraestructura verda ha de tenir en especial consideració, entre d'altres, els espais protegits, hàbitats en perill de desaparició i d'espècies en perill d'extinció, àrees de muntanya, cursos fluvials, zones humides, vies pecuàries, corrents oceànics, canons submarins, les rutes migratòries que facilitin la connectivitat, i els sistemes d'alt valor natural originats com a conseqüència de les bones pràctiques aplicades pels diferents sectors econòmics, així com els hàbitats prioritaris a restaurar, els terrenys afectats pels bancs de conservació de la natura i els instruments utilitzats per les administracions competents en l'aplicació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre de l'any 2000.

4. Sobre la base de les directrius de l'Estratègia estatal, les comunitats autònomes han d'elaborar, en un termini màxim de tres anys a comptar de l'aprovació de l'Estratègia estatal esmentada, les seves pròpies estratègies, que han d'incloure, almenys, els objectius que contingui l'Estratègia estatal.»

Onze. El capítol III passa a denominar-se capítol IV.

Dotze. Es renumeren els articles 15 al 23, que passen a ser els articles 16 al 24, respectivament.

Tretze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17 i s'inclou un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«1. Els plans d'ordenació dels recursos naturals són l'instrument específic per a la delimitació, tipificació, integració en xarxa i determinació de la seva relació amb la resta del territori, dels sistemes que integren el patrimoni i els recursos naturals d'un determinat àmbit espacial, independentment d'altres instruments que pugui establir la legislació autonòmica. La seva vigència i terminis de revisió els ha de definir la normativa de les comunitats autònomes o, en l'àmbit de les seves competències, l'Administració General de l'Estat.»

«4. Els plans d'ordenació dels recursos naturals han d'incloure una memòria econòmica de les mesures proposades.»

Catorze. Es modifica l'article 19.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els ajuntaments, en l'àmbit de les seves competències corresponents, poden proposar excepcions per garantir la prestació dels serveis mínims que preveu l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. Aquestes excepcions han d'estar suficientment motivades i s'han de sotmetre a l'aprovació de l'òrgan competent de la comunitat autònoma.»

Quinze. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Dels espais naturals sotmesos a règim de protecció preventiva.*

1. Quan de les informacions obtingudes per la comunitat autònoma es dedueixi l'existència d'una zona ben conservada, amenaçada de manera significativa per un factor de pertorbació que alteri aquest estat, les administracions públiques competents han de prendre les mesures necessàries per eliminar o reduir el factor de pertorbació.

2. En cas que l'eliminació o la reducció del factor de pertorbació no sigui possible, s'ha d'establir un règim de protecció preventiva consistent en:

a) L'obligació dels titulars dels terrenys de facilitar informació i accés als agents de l'autoritat i als representants de les comunitats autònomes.

b) S'ha d'iniciar immediatament el Pla d'ordenació dels recursos naturals de la zona, si no està ja iniciat.

c) Sense perjudici de l'adopció de les mesures que preveu l'article anterior d'aquesta Llei, s'ha d'aplicar, si s'escau, algun règim de protecció, previ compliment del tràmit d'audiència als interessats, informació pública i consulta de les administracions afectades.»

Setze. L'article 24 passa a ser l'article 25 i queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *El Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició.*

1. Sota la dependència del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter administratiu i àmbit estatal, es crea el Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició, que s'ha d'instrumentar reglamentàriament, i en el qual s'han d'incloure els hàbitats en perill de desaparició, la conservació o, si s'escau, restauració dels quals exigeixi mesures específiques de protecció i conservació, pel fet d'estar, almenys, en alguna de les circumstàncies següents:

1a Tenir la seva àrea de distribució molt reduïda i en disminució.

2a Haver estat destruïts en la major part de la seva àrea de distribució natural.

3a Haver patit un deteriorament dràstic de la seva composició, estructura i funcions ecològiques en la major part de la seva àrea de distribució natural.

4a Estar en risc elevat de transformació irreversible a curt o mitjà termini en una part significativa de la seva àrea de distribució, incloent-hi el risc de transformació a causa dels efectes del canvi climàtic.

2. La inclusió d'hàbitats en el Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició l'ha de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ja sigui a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, prèvia iniciativa de les comunitats autònomes, ja a proposta del mateix Ministeri, quan hi hagi informació tècnica o científica que així ho aconselli.

3. Qualsevol ciutadà o organització pot sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió adjuntant a la sol·licitud corresponent una argumentació científica de la mesura proposada.»

Disset. L'article 25 passa a ser l'article 26 i queda redactat de la manera següent:

«Article 26. *Efectes.*

La inclusió d'un hàbitat en el Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició té els efectes següents:

a) Una superfície adequada ha de ser inclosa en algun instrument de gestió o figura de protecció d'espais naturals, nova o ja existent.

b) L'administració competent ha de definir i prendre les mesures necessàries per frenar la recessió i eliminar el risc de desaparició d'aquests hàbitats en els instruments de planificació i d'un altre tipus adequats a aquests fins.»

Divuit. L'article 26 passa a ser l'article 27 i queda redactat de la manera següent:

«Article 27. *Estratègies i plans de conservació i restauració.*

1. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, ha d'aprovar estratègies de conservació i restauració dels hàbitats en perill de desaparició.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'aprovar les estratègies de conservació i restauració dels hàbitats en perill de desaparició marins, excepte per als hàbitats que se situïn exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

3. Aquestes estratègies, que han de constituir el marc orientatiu dels plans o instruments de gestió adoptats per a la conservació i restauració, han d'incloure almenys un diagnòstic de la situació i de les principals amenaces, incloent-hi els impactes previstos del canvi climàtic i les accions a emprendre. Aquestes estratègies o, almenys, una ressenya del fet que han estat aprovades, s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat", amb remissió a la seu electrònica en què estigui publicat el seu contingut complet.»

Dinou. L'article 27 passa a ser l'article 28 i queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Definició d'espais naturals protegits.*

1. Tenen la consideració d'espais naturals protegits els espais del territori nacional, incloses les aigües continentals, i el medi marí, juntament amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, que compleixin almenys un dels requisits següents i siguin declarats com a tals:

a) Contenir sistemes o elements naturals representatius, singulars, fràgils, amenaçats o d'especial interès ecològic, científic, paisatgístic, geològic o educatiu.

b) Estar dedicats especialment a la protecció i el manteniment de la diversitat biològica, de la geodiversitat i dels recursos naturals i culturals associats.

2. Els espais naturals protegits poden abraçar en el seu perímetre àmbits exclusivament terrestres, simultàniament terrestres i marins, o exclusivament marins.»

Vint. L'article 28 passa a ser l'article 29 i queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Contingut de les normes reguladores dels espais protegits.*

1. Les normes reguladores dels espais protegits, així com els seus mecanismes de planificació de la gestió, han de determinar els instruments jurídics, financers i materials que es considerin necessaris per complir eficaçment els fins perseguits amb la seva declaració.

2. Si se solapen en un mateix lloc diferents figures d'espais protegits, les seves normes reguladores, així com els mecanismes de planificació, han de ser coordinats perquè s'unifiquin en un únic document integrat, per tal que els diferents règims aplicables en funció de cada categoria conformin un tot coherent. Constitueixen una excepció a això els supòsits en què les diferents figures d'espais protegits corresponguin a diferents administracions públiques, sense perjudici de la col·laboració interadministrativa pertinent.»

Vint-i-u. Els articles 29, 30 i 31 passen a ser 30, 31 i 32, respectivament.

Vint-i-dos. Es modifica l'article 31.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. En els parcs es pot facilitar l'entrada de visitants amb les limitacions necessàries per garantir-ne la protecció i els drets dels titulars dels terrenys que hi estiguin ubicats.»

Vint-i-tres. L'article 32 passa a ser l'article 33 i queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Àrees marines protegides.*

1. Les àrees marines protegides són espais naturals designats per a la protecció d'ecosistemes, comunitats o elements biològics o geològics del medi marí, incloses les àrees intermareal i submareal, que per raó de la seva raresa, fragilitat, importància o singularitat mereixen una protecció especial. Aquests espais poden ser objecte d'incorporació a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya que regula la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.

2. Per a la conservació de les àrees marines protegides i dels seus valors naturals, s'han d'aprovar plans o instruments de gestió que estableixin, almenys, les mesures de conservació necessàries i les limitacions d'explotació dels recursos naturals que siguin procedents per a cada cas i per al conjunt de les àrees incorporables a la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.

3. El Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, regulat a l'article 29 de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, ha d'establir els criteris mínims comuns de gestió aplicables a les àrees marines protegides incloses a la Xarxa esmentada.»

Vint-i-quatre. L'article 33 passa a ser l'article 34 i queda redactat de la manera següent:

«Article 34. *Els monuments naturals.*

1. Els monuments naturals són espais o elements de la natura constituïts bàsicament per formacions de singularitat, raresa o bellesa notòria que mereixen ser objecte d'una protecció especial.

2. També es consideren monuments naturals els arbres singulars i monumentals, les formacions geològiques, els jaciments paleontològics i mineralògics, els estratotips i els altres elements de la geografia física que tinguin un interès especial per la singularitat o importància dels seus valors científics, culturals o paisatgístics.

3. En els monuments naturals està limitada l'explotació de recursos, excepte quan aquesta explotació sigui plenament coherent amb la conservació dels valors que es pretenen protegir, de conformitat amb el que estableixin les seves normes de declaració o gestió, o en els casos en què, per raons de recerca o conservació o perquè es tracti d'activitats econòmiques compatibles amb un impacte mínim i que contribueixin al benestar socioeconòmic o de la població, es permeti l'explotació esmentada, amb la pertinent autorització administrativa prèvia.»

Vint-i-cinc. Els articles 34 i 35 passen a ser 35 i 36, respectivament.

Vint-i-sis. L'article 36 passa a ser l'article 37 i queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Declaració i gestió dels espais naturals protegits.*

1. Corresponen a les comunitats autònomes la declaració i la determinació de la fórmula de gestió dels espais naturals protegits en el seu àmbit territorial.

2. Corresponen a l'Administració General de l'Estat la declaració i la gestió dels espais naturals protegits en el medi marí, excepte en els casos en què hi hagi continuïtat ecològica de l'ecosistema marí amb l'espai natural terrestre objecte de

protecció, avalada per la millor evidència científica existent, cas en què aquestes funcions corresponen a les comunitats autònomes.

3. Independentment de la categoria o figura que s'utilitzi per a la seva protecció, les limitacions en l'explotació dels recursos pesquers en aigües exteriors s'han d'efectuar de conformitat amb el que estableix l'article 18 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

4. En els casos en què un espai natural protegit s'estengui pel territori de dues comunitats autònomes o més, aquestes han d'establir de comú acord les fórmules de col·laboració necessàries.»

Vint-i-set. Els articles 37 al 40 passen a ser els articles 38 al 41, respectivament.

Vint-i-vuit. L'article 41 passa a ser l'article 42 i queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Xarxa Natura 2000.*

1. La Xarxa Ecològica Europea Natura 2000 és una xarxa ecològica coherent composta pels llocs d'importància comunitària (d'ara endavant LIC), fins a la seva transformació en zones especials de conservació (d'ara endavant ZEC), aquestes ZEC i les zones d'especial protecció per a les aus (d'ara endavant ZEPA), la gestió de les quals ha de tenir en compte les exigències ecològiques, econòmiques, socials i culturals, així com les particularitats regionals i locals.

2. Els LIC, les ZEC i les ZEPA tenen la consideració d'espais protegits, amb la denominació d'espai protegit Xarxa Natura 2000, i amb l'abast i les limitacions que l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes estableixin en la seva legislació i en els instruments de planificació corresponents, sempre en els seus àmbits competencials respectius.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la participació de les comunitats autònomes, ha d'elaborar i mantenir actualitzades, en el marc del Pla estratègic estatal del patrimoni natural i la biodiversitat, unes directrius de conservació de la Xarxa Natura 2000. Aquestes directrius han de constituir el marc orientatiu per a la planificació i la gestió dels espais esmentats i s'han d'aprovar mitjançant un acord de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

4. Amb la finalitat de promocionar la realització d'activitats, coherents amb els valors que justifiquen la declaració dels espais Xarxa Natura 2000, que contribueixin al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació, s'ha de donar prioritat a aquestes activitats, en especial a les dirigides a la conservació o la restauració dels valors naturals del lloc, en l'accés a subvencions, quan així ho prevegin les bases reguladores corresponents. Igualment, s'ha d'analitzar, en el marc de les competències de l'Administració General de l'Estat i de les comunitats autònomes, la possible implantació de bonificacions en taxes, despeses d'inscripció registral, o quotes patronals de la Seguretat Social agrària, en les activitats que siguin en general tant coherents com compatibles amb els valors que justifiquen la declaració com a espais Xarxa Natura 2000 i contribueixin al benestar de les poblacions locals i a la creació d'ocupació.»

Vint-i-nou. L'article 42 passa a ser l'article 43, i queda redactat de la manera següent:

«Article 43. *Llocs d'importància comunitària i zones especials de conservació.*

1. Els LIC són els espais del conjunt del territori nacional o del medi marí, juntament amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, aprovats com a tals, que contribueixen de manera apreciable al manteniment o, si s'escau, al restabliment de l'estat de conservació favorable dels tipus d'hàbitats naturals i els hàbitats de les espècies d'interès comunitari, que figuren respectivament en els annexos I i II d'aquesta Llei, en la seva àrea de distribució natural.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives i sobre la base dels criteris que estableixen

l'annex III i la informació científica pertinent, han d'elaborar una llista de llocs situats en els seus territoris respectius que puguin ser declarats zones especials de conservació. La proposta, que ha d'indicar els tipus d'hàbitats naturals i les espècies autòctones d'interès comunitari existents en els llocs esmentats, s'ha de sotmetre al tràmit d'informació pública. Si, com a resultat del tràmit d'informació pública anterior, es porta a terme una ampliació dels límits de la proposta inicial, aquesta s'ha de sotmetre a un nou tràmit d'informació pública.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de proposar la llista a la Comissió Europea per a la seva aprovació com a LIC.

Des del moment que s'envia al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la llista dels espais proposats com a LIC, per traslladar-la a la Comissió Europea, aquests han de passar a tenir un règim de protecció preventiva que garanteixi que no hi hagi una minva de l'estat de conservació dels seus hàbitats i espècies fins al moment de la seva declaració formal. L'enviament de la proposta d'un espai com a LIC comporta, en el termini màxim de sis mesos, fer públics en el butlletí oficial de l'administració competent els seus límits geogràfics, els hàbitats i les espècies pels quals van ser declarats cadascun, els hàbitats i les espècies prioritaries presents i el règim preventiu que se'ls ha d'aplicar.

3. Una vegada aprovades o ampliades les llistes de LIC per la Comissió Europea, les administracions competents els han de declarar ZEC com més aviat millor i com a màxim en un termini de sis anys, juntament amb l'aprovació del pla o instrument de gestió corresponent. Per fixar la prioritat en la declaració d'aquestes zones, s'ha d'atendre la importància dels llocs, el manteniment en un estat de conservació favorable o el restabliment d'un tipus d'hàbitat natural d'interès comunitari o d'una espècie d'interès comunitari, així com les amenaces de deteriorament i destrucció que recaiguin sobre aquestes, tot això amb la finalitat de mantenir la coherència de la Xarxa Natura 2000.»

Trenta. L'article 43 passa a ser l'article 44 i queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Zones d'especial protecció per a les aus.*

Els espais del territori nacional i del medi marí, juntament amb la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, més adequats en nombre i en superfície per a la conservació de les espècies d'aus que inclou l'annex IV d'aquesta Llei i per a les aus migratòries de presència regular a Espanya, han de ser declarats ZEPA, i s'hi han d'establir mesures per evitar les pertorbacions i de conservació especials quant al seu hàbitat, per garantir-ne la supervivència i reproducció. Per al cas de les espècies de caràcter migratori que arribin regularment al territori espanyol i a les aigües marines sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola, s'han de tenir en compte les necessitats de protecció de les seves àrees de reproducció, alimentació, muda, hivernada i zones de descans, i s'ha d'atribuir una importància particular a les zones humides i molt especialment a les d'importància internacional.»

Trenta-u. L'article 44 passa a ser l'article 45 i queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Declaració de les zones especials de conservació i de les zones d'especial protecció per a les aus.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, previ procediment d'informació pública, han de declarar les ZEC i les ZEPA, en l'àmbit de les seves competències respectives. Si, com a resultat del tràmit d'informació pública anterior, es porta a terme una ampliació dels límits de la proposta inicial, aquesta s'ha de sotmetre a un nou tràmit d'informació pública.

Les declaracions esmentades s'han de publicar en els diaris oficials respectius incloent-hi informació sobre els seus límits geogràfics i els hàbitats i les espècies pels quals van ser declarats cadascun. De les declaracions esmentades, se n'ha de

donar compte al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient als efectes de la seva comunicació a la Comissió Europea, de conformitat amb el que estableix l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Trenta-dos. L'article 45 passa a ser l'article 46, i queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Mesures de conservació de la Xarxa Natura 2000.*

1. Respecte de les ZEC i les ZEPA, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de fixar les mesures de conservació necessàries, que responguin a les exigències ecològiques dels tipus d'hàbitats naturals i de les espècies presents en aquestes àrees, que han d'implicar:

a) Plans o instruments de gestió adequats, específics dels llocs o integrats en altres plans de desenvolupament que incloguin, almenys, els objectius de conservació del lloc i les mesures apropiades per mantenir els espais en un estat de conservació favorable. Aquests plans han de tenir en especial consideració les necessitats dels municipis inclosos en la seva totalitat o en un gran percentatge del seu territori en aquests llocs, o amb limitacions singulars específiques lligades a la gestió del lloc.

b) Mesures reglamentàries, administratives o contractuals apropiades.

2. Igualment, les administracions competents han de prendre les mesures apropiades, en especial en els plans o instruments de gestió esmentats, per evitar en els espais de la Xarxa Natura 2000 el deteriorament dels hàbitats naturals i dels hàbitats de les espècies, així com les alteracions que repercuteixin en les espècies que hagin motivat la designació d'aquestes àrees, en la mesura en què aquestes alteracions puguin tenir un efecte apreciable pel que fa als objectius de la present Llei.

3. Els òrgans competents, en el marc dels procediments que preveu la legislació d'avaluació ambiental, han d'adoptar les mesures necessàries per evitar el deteriorament, la contaminació i la fragmentació dels hàbitats i les perturbacions que afectin les espècies fora de la Xarxa Natura 2000, en la mesura que aquests fenòmens tinguin un efecte significatiu sobre l'estat de conservació d'aquests hàbitats i espècies.

4. Qualsevol pla, programa o projecte que, sense tenir relació directa amb la gestió del lloc o sense ser necessari per a aquesta, pugui afectar de manera apreciable les espècies o els hàbitats dels espais esmentats, ja sigui individualment o en combinació amb altres plans, programes o projectes, s'ha de sotmetre a una avaluació adequada de les seves repercussions en l'espai, que s'ha de fer d'acord amb les normes que siguin aplicables, d'acord amb el que estableixen la legislació bàsica estatal i les normes addicionals de protecció dictades per les comunitats autònomes, tenint en compte els objectius de conservació de l'espai esmentat. En vista de les conclusions de l'avaluació de les repercussions en l'espai i supeditat al que disposa l'apartat 5, els òrgans competents per aprovar o autoritzar els plans, programes o projectes només poden manifestar la seva conformitat amb aquests després d'haver-se assegurat que no causen perjudici a la integritat de l'espai en qüestió i, si escau, després d'haver-los sotmès a informació pública. Els criteris per determinar l'existència de perjudici a la integritat de l'espai s'han de fixar mitjançant una ordre del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, escoltada la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

5. Si, malgrat les conclusions negatives de l'avaluació de les repercussions sobre el lloc i a falta de solucions alternatives, s'ha de dur a terme un pla, programa o projecte per raons imperioses d'interès públic de primer ordre, incloses raons

d'índole social o econòmica, les administracions públiques competents han de prendre totes les mesures compensatòries que siguin necessàries per garantir que la coherència global de Natura 2000 quedi protegida.

La concurrència de raons imperioses d'interès públic de primer ordre només es pot declarar per a cada supòsit concret:

- a) Mitjançant una llei.
- b) Mitjançant un acord del Consell de Ministres, quan es tracti de plans, programes o projectes que hagi d'aprovar o autoritzar l'Administració General de l'Estat, o de l'òrgan de govern de la comunitat autònoma. Aquest acord ha de ser motivat i públic.

L'adopció de les mesures compensatòries s'ha de portar a terme, si s'escau, durant el procediment d'avaluació ambiental de plans i programes i d'avaluació d'impacte ambiental de projectes, d'acord amb el que disposa la normativa aplicable. Aquestes mesures s'han d'aplicar en la fase de planificació i execució que determini l'avaluació ambiental.

Les mesures compensatòries adoptades s'han de remetre, per la via corresponent, a la Comissió Europea.

6. En cas que el lloc considerat contingui un tipus d'hàbitat natural i/o una espècie prioritària, assenyalats com a tals en els annexos I i II, únicament es poden al·legar les consideracions següents:

- a) Les relacionades amb la salut humana i la seguretat pública.
- b) Les relatives a conseqüències positives d'una importància primordial per al medi ambient.
- c) Altres raons imperioses d'interès públic de primer ordre, prèvia consulta a la Comissió Europea.

7. La realització o execució de qualsevol pla, programa o projecte que pugui afectar de manera apreciable espècies incloses en els annexos II o IV que hagin estat catalogades, en l'àmbit estatal o autonòmic, com en perill d'extinció, únicament es pot portar a terme quan, en absència d'altres alternatives, concorrin causes relacionades amb la salut humana i la seguretat pública, les relatives a conseqüències positives d'una importància primordial per al medi ambient o altres raons imperioses d'interès públic de primer ordre. La justificació del pla, programa o projecte i l'adopció de les mesures compensatòries corresponents s'han de portar a terme de conformitat amb el que preveu l'apartat 5, excepte pel que fa a la remissió de les mesures compensatòries a la Comissió Europea.

8. Des del moment en què el lloc figuri a la llista de LIC aprovada per la Comissió Europea, aquest queda sotmès al que disposen els apartats 4, 5 i 6 d'aquest article.

9. Des del moment de la declaració d'una ZEPA, aquesta queda sotmesa al que disposen els apartats 4 i 5 d'aquest article.»

Trenta-tres. L'article 46 passa a ser l'article 47 i queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Coherència i connectivitat de la Xarxa.*

Amb la finalitat de millorar la coherència ecològica i la connectivitat de la Xarxa Natura 2000, les administracions, tenint en compte el que disposa l'article 15, han de fomentar la conservació de corredors ecològics i la gestió dels elements del paisatge i les àrees terrestres i marines que siguin essencials o tinguin una importància primordial per a la migració, la distribució geogràfica i l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies de fauna i flora silvestres, tenint en compte els impactes futurs del canvi climàtic.»

Trenta-quatre. L'article 47 passa a ser l'article 48, i queda redactat de la manera següent:

«Article 48. *Vigilància i seguiment.*

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de vigilar l'estat de conservació dels tipus d'hàbitats i les espècies d'interès comunitari, tenint especialment en compte els tipus d'hàbitats naturals prioritaris i les espècies prioritàries, així com de conservació de les espècies d'aus que s'enumeren a l'annex IV. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, escoltat el Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, ha d'aprovar unes directrius per establir la metodologia comuna i les característiques d'aquest seguiment.

2. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient informació sobre els canvis en l'estat de conservació i les mesures de conservació a les quals es refereix l'article 46.1, l'avaluació dels seus resultats i les propostes de noves mesures a aplicar, als efectes del seu reflex en l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat i perquè el Ministeri esmentat pugui remetre a la Comissió Europea els informes nacionals exigits per les directives europees.»

Trenta-cinc. L'article 48 passa a ser l'article 49.

Trenta-sis. Els articles 49 a 51 passen a ser 50 a 52.

Trenta-set. S'afegeix un capítol VI, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL VI

Informació ambiental en el Registre de la Propietat

Article 53. *Incorporació de la informació geogràfica al Registre de la Propietat.*

1. La informació perimetral referida a espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000, les muntanyes d'utilitat pública i els dominis públics de les vies pecuàries i zones incloses a l'Inventari espanyol de zones humides, integrades a l'Inventari espanyol del patrimoni natural i de la biodiversitat, ha de quedar sempre incorporada al sistema d'informació geogràfica de la finca registral, d'acord amb el que disposa la legislació hipotecària.

2. A aquests efectes i independentment d'altres instruments o llocs electrònics d'informació mediambiental que puguin establir les comunitats autònomes en el marc de les seves competències, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de mantenir actualitzat un servei de mapes en línia amb la representació gràfica georeferenciada i metadatada, que permeti identificar i delimitar els àmbits espacials protegits a què es refereix l'apartat anterior, així com la importació de les seves dades perquè es puguin contrastar amb les finques registrals en l'aplicació del sistema informàtic registral únic. El procediment de comunicació entre els respectius sistemes d'informació geogràfica s'ha de determinar mitjançant una ordre ministerial conjunta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i del Ministeri de Justícia.

3. En qualsevol informació registral, així com en les notes de qualificació o despatx referides a finques que, segons els sistemes de georeferenciació de finques registrals, s'intersequin o confrontin amb àmbits espacials subjectes a algun tipus de determinació mediambiental, de conformitat amb la documentació que recull l'apartat anterior, s'ha de posar de manifest aquesta circumstància com a informació territorial associada i amb efectes merament informatius, i en tot cas s'ha de recomanar, a més, la consulta amb les autoritats ambientals competents.

4. Igualment, el Cadastre immobiliari ha de tenir accés a la informació a què es refereix l'apartat segon, en els termes que preveu aquesta Llei, de conformitat amb el que disposa la seva normativa reguladora.»

Trenta-vuit. L'article 52 passa a ser l'article 54, i queda redactat de la manera següent:

«Article 54. *Garantia de conservació d'espècies autòctones silvestres.*

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'adoptar les mesures necessàries per garantir la conservació de la biodiversitat que viu en estat silvestre; han d'atendre preferentment la preservació dels seus hàbitats i han d'establir règims específics de protecció per a les espècies silvestres la situació de les quals així ho requereixi, amb la seva inclusió en alguna de les categories que esmenten els articles 56 i 58 d'aquesta Llei.

Igualment, han d'adoptar les mesures que siguin pertinents perquè la recollida a la natura d'espècimens de les espècies de fauna i flora silvestres d'interès comunitari, que s'enumeren a l'annex VI, així com la gestió de la seva explotació, siguin compatibles amb el manteniment d'aquestes en un estat de conservació favorable.

2. L'Administració General de l'Estat ha de prohibir la importació o introducció d'espècies o subespècies al·lòctones quan aquestes siguin susceptibles de competir amb les espècies silvestres autòctones, alterar la seva puresa genètica o els equilibris ecològics.

3. La importació o introducció en el territori nacional d'una espècie al·lòctona que podria concórrer potencialment en les circumstàncies que descriu l'apartat anterior està supeditada a l'obtenció d'una autorització administrativa per part del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, sense perjudici dels altres requisits que prevegi la normativa sectorial corresponent.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar, en el termini màxim d'un any, una llista en què, sobre la base de la informació tècnica i científica existent, s'han d'incloure els tàxons al·lòctons susceptibles de competir amb les espècies silvestres autòctones, alterar la seva puresa genètica o els equilibris ecològics.

Aquesta llista s'ha de publicar i actualitzar a la seu electrònica del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

4. Després de la publicació de la llista que preveu l'apartat anterior, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient només ha d'autoritzar la importació en el territori nacional d'una espècie inclosa en aquesta llista quan, en la primera importació sol·licitada, comprovi mitjançant l'avaluació d'una anàlisi de risc presentada per l'operador, que l'espècie no és susceptible d'incórrer en les circumstàncies que descriu l'apartat 2. Quan l'anàlisi de risc d'aquesta primera sol·licitud sigui favorable a la importació, no és necessari sol·licitar autoritzacions d'aquesta índole per a importacions posteriors, llevat que noves raons d'índole científica degudament fundades aconsellin sotmetre-la de nou a una anàlisi de risc.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de mantenir actualitzat a la seva seu electrònica un registre de les espècies que hagin estat objecte d'aquestes anàlisis de riscos i del seu resultat.

5. Queda prohibit donar mort, danyar, molestar o inquietar intencionadament els animals silvestres, sigui quin sigui el mètode utilitzat o la fase del seu cicle biològic.

Aquesta prohibició inclou la seva retenció i captura de viu en viu, la destrucció, el dany, la recol·lecció i la retenció dels seus nius, de les seves cries o dels seus ous, aquests últims fins i tot quan estiguin buits, així com la possessió, el transport,

el tràfic i el comerç d'exemplars vius o morts o de les seves restes, incloent-hi el comerç exterior.

Per a les espècies d'animals no compresos en alguna de les categories que defineixen els articles 56 i 58, aquestes prohibicions no s'han d'aplicar en els supòsits amb regulació específica, en especial en la legislació de muntanyes, caça, agricultura, sanitat i salut públiques, pesca continental i pesca marítima, o en els supòsits regulats per l'Administració General de l'Estat o les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, per a la seva explotació, de manera compatible amb la conservació d'aquestes espècies.

6. Sense perjudici dels pagaments compensatoris que si s'escau es puguin establir per raons de conservació, amb caràcter general, les administracions públiques no són responsables dels danys ocasionats per les espècies de fauna silvestre, excepte en els supòsits que estableixi la normativa sectorial específica.»

Trenta-nou. S'afegeix un article 55 amb la redacció següent:

«Article 55. *Reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides.*

1. Les administracions públiques han de promoure la reintroducció de les espècies de la fauna i flora silvestres autòctones extingides, incloent-hi les desaparegudes de tot el medi natural espanyol en temps històrics, sobre les quals hi hagi referències escrites fidedignes, i de les quals encara hi hagi poblacions en altres llocs o en captivitat, especialment quan aquestes reintroduccions contribueixin al restabliment de l'estat de conservació favorable d'espècies o hàbitats d'interès comunitari.

La Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'elevat, abans del 31 de desembre de 2017, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient, prèvia consulta al Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat i, si s'escau, al comitè científic de la Llista i el Catàleg espanyol d'espècies amenaçades, una Llista d'espècies extingides a tot el medi natural espanyol. Aquesta Llista s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat". No es poden autoritzar projectes de reintroducció d'espècies no presents en estat silvestre en el territori espanyol, que no estiguin incloses en la Llista esmentada.

2. Qualsevol administració pública, o qualsevol persona física o jurídica de dret privat, pot sol·licitar a la direcció general competent en medi natural del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la iniciació del procediment d'inclusió d'una espècie en aquesta Llista, adjuntant a la sol·licitud corresponent una argumentació científica justificativa del seu caràcter autòcton i de la seva presència estable en estat silvestre en el territori espanyol de manera prèvia a la seva extinció.

3. Els projectes de reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides els poden executar les administracions públiques, o qualsevol persona física o jurídica de dret privat, previ informe favorable al projecte emès per la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i l'autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus àmbits competencials respectius, tenint en compte les condicions tècniques establertes en les directrius tècniques sobre la matèria aprovades per la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i després de tenir una adequada participació i audiència públiques en els termes de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

4. En el cas de la reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides del medi natural espanyol, incloses en la Llista que preveu l'apartat 1, o encara presents a Espanya en estat silvestre però extingides en un determinat àmbit territorial i que siguin susceptibles d'estendre's per una altra o altres comunitats autònomes en què l'espècie objectiu no està present en l'actualitat, s'ha d'elaborar un projecte de reintroducció, que ha de rebre l'informe favorable de la Comissió Estatal per al

Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i en tot cas, autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus àmbits competencials respectius.

En el cas de projectes de reintroducció d'espècies silvestres autòctones extingides encara presents a Espanya en estat silvestre però extingides en un determinat àmbit territorial i que no siguin susceptibles d'estendre's per una altra o altres comunitats autònomes en què l'espècie objectiu no està present en l'actualitat, els projectes únicament s'han de comunicar, per a coneixement, a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i han de disposar en tot cas d'autorització preceptiva de l'Administració General de l'Estat o de la comunitat autònoma, en els seus àmbits competencials respectius.

5. Es pot preveure la realització de reintroduccions experimentals d'espècies silvestres autòctones extingides que no siguin essencials per a la conservació d'aquesta espècie, per comprovar que l'espècie reintroduïda s'integra en l'ecosistema i queda demostrada la seva compatibilitat amb les espècies silvestres presents i les activitats humanes existents a la zona. Si no es produeix aquesta integració, i prèvia justificació suficientment documentada i comunicació a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, les poblacions experimentals no essencials poden ser parcialment o totalment retirades o eliminades del medi natural.

6. En el supòsit de reintroduccions il·legals, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en el marc de les seves competències, han d'impulsar les accions necessàries per revertir la situació a la que hi havia amb anterioritat a la de la reintroducció il·legal, amb l'eradicació dels exemplars alliberats i els seus descendents.»

Quaranta. L'article 53 passa a ser el 56 i queda redactat de la manera següent:

«Article 56. *Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial.*

1. Es crea la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, que s'ha d'instrumentar reglamentàriament, prèvia consulta a les comunitats autònomes, i que ha d'incloure espècies, subespècies i poblacions que siguin mereixedores d'una atenció i protecció particular en funció del seu valor científic, ecològic, cultural, per la seva singularitat, raresa, o grau d'amenaça, així com les que figurin com a protegides en els annexos de les directives i els convenis internacionals ratificats per Espanya.

La Llista té caràcter administratiu i àmbit estatal, i depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de portar a terme la inclusió, el canvi de categoria o l'exclusió d'un tàxon o una població en aquesta Llista quan hi hagi informació tècnica o científica que així ho aconselli:

- a) A proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, prèvia iniciativa de les comunitats autònomes o
- b) d'ofici.

Quan es tracti de tàxons o poblacions protegides en els annexos de les normes o decisions de la Unió Europea, com els que s'enumeren a l'annex V, o en els instruments internacionals ratificats per Espanya, la inclusió en la Llista s'ha de produir d'ofici pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la notificació prèvia d'aquesta inclusió a la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

Qualsevol ciutadà o organització pot sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió, canvi de categoria o exclusió adjuntant a la sol·licitud corresponent una argumentació científica de la mesura proposada.

3. La inclusió d'un tàxon o una població en la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial comporta l'avaluació periòdica del seu estat de conservació.

4. Les comunitats autònomes, en els seus àmbits territorials respectius, poden establir llistes d'espècies silvestres en règim de protecció especial, amb la determinació de les prohibicions i actuacions suplementàries que es considerin necessàries per a la seva preservació o amb la finalitat d'establir un grau de protecció més alt.»

Quaranta-u. L'article 54 passa a ser l'article 57, i queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Prohibicions i garantia de conservació per a les espècies incloses en la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial.*

1. La inclusió en la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial d'una espècie, subespècie o població comporta les prohibicions genèriques següents:

a) Quan es tracti de plantes, fongs o algues, recollir-les, tallar-les, mutilar-les, arrencar-les o destruir-les intencionadament a la natura.

b) Quan es tracti d'animals, incloses les larves, cries o ous, qualsevol actuació feta amb el propòsit de matar-los, capturar-los, perseguir-los o molestar-los, així com la destrucció o el deteriorament dels nius, vivers i llocs de reproducció, hivernada o repòs.

c) En tots dos casos, tenir, naturalitzar, transportar, vendre, comerciar o intercanviar, oferir amb fins de venda o intercanvi, importar o exportar exemplars vius o morts, així com els seus propàguls o restes, llevat dels casos en què aquestes activitats, d'una manera controlada per l'Administració, puguin ser clarament beneficioses per a la seva conservació, en els casos que es determinin reglamentàriament.

Aquestes prohibicions s'han d'aplicar a totes les fases del cicle biològic d'aquestes espècies, subespècies o poblacions.

2. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències respectives, han d'establir un sistema de control de captures o morts accidentals i, a partir de la informació que s'hi reculli, han d'adoptar les mesures necessàries perquè aquestes no tinguin repercussions negatives importants en les espècies incloses en la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, i es minimitzin en el futur.»

Quaranta-dos. L'article 55 passa a ser l'article 58.

Quaranta-tres. L'article 56 passa a ser l'article 59, i queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Efectes de la inclusió en el Catàleg espanyol d'espècies amenaçades.*

1. Pel que fa al Catàleg espanyol d'espècies amenaçades:

a) La inclusió d'un tàxon o una població en la categoria d'"en perill d'extinció" comporta, en un termini màxim de tres anys, l'adopció d'un pla de recuperació, que inclogui les mesures més adequades per al compliment dels objectius buscats, i, si s'escau, la designació d'àrees crítiques.

A les àrees crítiques, i a les àrees de reintroducció o expansió potencial d'aquests tàxons o poblacions definides com a tals en els plans de recuperació, s'hi han de fixar mesures de conservació i instruments de gestió, específics per a aquestes àrees o integrats en altres plans, que evitin les afeccions negatives per a les espècies que hagin motivat la designació d'aquestes àrees.

b) La inclusió d'un tàxon o una població en la categoria de "vulnerable" comporta l'adopció, en un termini màxim de cinc anys, d'un pla de conservació que inclogui les mesures més adequades per al compliment dels objectius buscats.

c) Per als tàxons o les poblacions que comparteixen els mateixos problemes de conservació o àmbits geogràfics similars, es poden elaborar plans que compreguin diversos tàxons o poblacions simultàniament.

d) Per a les espècies o poblacions que visquin exclusivament o en una proporció alta en espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 o àrees protegides per instruments internacionals, els plans es poden integrar en les corresponents figures de planificació i gestió dels espais esmentats.

2. Les comunitats autònomes han d'elaborar i aprovar els plans de conservació i de recuperació per a les espècies amenaçades terrestres.

3. En el cas de les espècies marines, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar i aprovar els plans de recuperació i conservació, mitjançant una ordre ministerial, que han de ser coherents amb els instruments de protecció que preveu la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, excepte per a les espècies amenaçades no altament migratòries els hàbitats de les quals se situïn exclusivament en espais amb continuïtat ecològica de l'ecosistema marí respecte de l'espai natural terrestre objecte de protecció, avalada per la millor evidència científica existent.

4. Sense perjudici de la normativa sanitària vigent, el trasllat o moviment internacional d'exemplars vius d'espècies incloses en el Catàleg espanyol d'espècies amenaçades ha de tenir una autorització prèvia de la comunitat autònoma, previ informe de la direcció general competent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. En el cas de les espècies marines de competència estatal, aquesta autorització l'ha d'emetre el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.»

Quaranta-quatre. L'article 57 passa a ser l'article 60, i queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Estratègies de conservació d'espècies amenaçades i de lluita contra amenaces per a la biodiversitat. Situació crítica d'una espècie.*

1. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, ha d'aprovar les estratègies de conservació d'espècies amenaçades presents en més d'una comunitat autònoma, o les altres que són clau per al funcionament dels ecosistemes presents en més d'una comunitat autònoma, i les estratègies de lluita contra les principals amenaces per a la biodiversitat, i ha de donar prioritat a les que afectin un nombre més elevat d'espècies incloses en el Catàleg espanyol d'espècies amenaçades, com l'ús il·legal de substàncies tòxiques, l'electrocució i la col·lisió amb línies elèctriques o parcs eòlics, o el plumbisme. Aquestes estratègies o, almenys, una ressenya del fet que han estat aprovades, s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat", amb remissió a la seu electrònica en la qual estigui publicat el seu contingut complet.

Aquestes estratègies, que han de constituir el marc orientatiu dels plans de recuperació i conservació, han d'incloure, almenys, un diagnòstic de la situació i de les principals amenaces per a les espècies, i les accions a emprendre per a la seva recuperació.

2. Quan del seguiment o l'avaluació de l'estat de conservació d'una espècie en perill d'extinció, se'n dedueixi que hi ha un risc imminent d'extinció, el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb l'informe previ de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, pot declarar la situació crítica d'aquesta espècie. Aquesta declaració té com a conseqüència que les obres i els projectes encaminats a la recuperació d'aquestes espècies tinguin la consideració d'interès general i la seva tramitació tingui caràcter d'urgència.

En aquests casos, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de coordinar, en el si d'un grup de treball constituït per almenys un representant del Ministeri esmentat i de cadascuna de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia de l'àrea de distribució de l'espècie, les actuacions que ha de dur a terme cada administració, en l'àmbit de les seves competències.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'aprovar les estratègies de conservació d'espècies amenaçades marines i les de lluita contra les amenaces per a la biodiversitat marina, i ha de donar prioritat a les que afectin un nombre més elevat d'espècies incloses en el Catàleg espanyol d'espècies amenaçades, com la captura accidental per arts de pesca, la col·lisió amb embarcacions o el soroll submarí.»

Quaranta-cinc. L'article 58 passa a ser l'article 61, i queda redactat de la manera següent:

«Article 61. *Excepcions.*

1. Les prohibicions que estableix aquest capítol poden quedar sense efecte, prèvia autorització administrativa de la comunitat autònoma o de l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seves competències, si no hi ha cap altra solució satisfactòria, i sense que això suposi perjudicar el manteniment en un estat de conservació favorable de les poblacions de què es tracti, en la seva àrea de distribució natural, quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Si de la seva aplicació deriven efectes perjudicials per a la salut i la seguretat de les persones.

b) Per prevenir perjudicis importants als cultius, el bestiar, els boscos, la pesca i la qualitat de les aigües. Excepte en el cas de les aus, també es pot aplicar aquesta excepció en cas de perjudici important a altres formes de propietat.

c) Per raons imperioses d'interès públic de primer ordre, incloses les de caràcter socioeconòmic i conseqüències beneficioses d'importància primordial per al medi ambient. Aquesta excepció no és aplicable en el cas de les aus.

d) Quan sigui necessari per raó de recerca, educació, repoblació o reintroducció, o quan es necessiti per a la cria en captivitat orientada a aquests fins.

e) En el cas de les aus, per prevenir accidents en relació amb la seguretat aèria.

f) Per permetre, en condicions estrictament controlades i mitjançant mètodes selectius, la captura, retenció o qualsevol altra explotació prudent de determinades espècies no incloses a la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, en petites quantitats i amb les limitacions necessàries per garantir-ne la conservació.

g) Per protegir la flora i la fauna silvestres i els hàbitats naturals.

2. En els supòsits d'aplicació de l'últim incís de l'apartat 1 lletra b) i de l'apartat 1 lletra c), les administracions competents han d'especificar les mesures mitjançant les quals queda garantit el principi de no-pèrdua neta de biodiversitat, que preveu l'article 2.c), ja sigui mitjançant la figura dels bancs de conservació, ja sigui mitjançant l'adopció d'altres instruments.

3. En els supòsits que preveu l'apartat 1 lletra d), cal atènyer-se al que disposa el Reial decret 53/2013, d'1 de febrer, pel qual s'estableixen les normes bàsiques aplicables per a la protecció dels animals utilitzats en experimentació i altres fins científics.

4. En el cas d'autoritzacions excepcionals en què concorrin les circumstàncies que preveu l'apartat 1, lletra f), la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'establir els mecanismes necessaris per garantir, sobre la base de dades científiques rigoroses, que no hi ha altres alternatives viables i que el nivell màxim nacional de captures s'ajusta al concepte de "petites quantitats". Igualment, s'han d'establir les quotes màximes de captura que es poden concedir, així com els

sistemes de control del compliment de les mesures esmentades que s'han d'exercir abans i durant el període autoritzat per efectuar la captura, retenció o explotació prudent, sense perjudici dels controls addicionals que també s'han d'establir una vegada transcorregut aquest període.

5. L'autorització administrativa a què es refereixen els apartats anteriors ha de ser pública i motivada, i ha d'especificar:

- a) L'objectiu i la justificació de l'acció.
- b) Les espècies a què es refereixi.
- c) Els mitjans, les instal·lacions, els sistemes o mètodes a utilitzar i els seus límits, així com les raons i el personal qualificat per utilitzar-los.
- d) La naturalesa i les condicions de risc, les circumstàncies de temps i lloc i, si escau, les solucions alternatives no adoptades i les dades científiques utilitzades.
- e) Les mesures de control que s'han d'aplicar.

6. Les comunitats autònomes han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient les autoritzacions acordades segons el que preveu aquest article, als efectes de la seva notificació posterior a la Comissió Europea i als organismes internacionals pertinents, i han d'assenyalar, en cada cas, els controls exercits i els resultats que se n'hagin obtingut.

7. En el cas de captura de viu en viu d'exemplars, els mètodes de captura o marcatge han d'adoptar l'alternativa amb menys probabilitat de produir lesions o provocar mortalitat dels exemplars capturats.

8. La concessió per part de les administracions competents d'autoritzacions per a la pràctica del marcatge d'exemplars de fauna silvestre, en especial a través de l'anellament científic, queda supeditada al fet que el sol·licitant demostrï la seva aptitud per exercir l'activitat, sobre una base mínima de coneixements comuns que estableixi la Conferència Sectorial de Medi Ambient, amb la col·laboració de les entitats i les societats científiques relacionades amb el marcatge.»

Quaranta-sis. L'article 59 passa a ser l'article 62.

Quaranta-set. L'article 60 passa a ser l'article 63, amb la redacció següent:

«Article 63. *Conservació ex situ de material biològic i genètic d'espècies silvestres.*

1. Per tal de preservar la diversitat genètica de les espècies silvestres i de complementar les actuacions de conservació *in situ*, les administracions públiques han de promoure l'existència de bancs de material genètic i biològic d'espècies silvestres.

2. La Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat ha d'elaborar unes directrius per impulsar el treball coordinat entre els bancs de material genètic i biològic i les administracions públiques. Aquestes directrius han d'incloure, entre altres qüestions, els mecanismes per a l'impuls del treball en xarxa dels bancs, els procediments d'intercanvi d'informació sobre les col·leccions, els tàxons prioritars perquè siguin conservats *ex situ* i els mecanismes de coordinació entre tots els implicats. Les directrius les ha d'aprovar, previ informe del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, la Conferència Sectorial de Medi Ambient. Aquestes estratègies o, almenys, una ressenya del fet que han estat aprovades, s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat", amb remissió a la seu electrònica en la qual estigui publicat el seu contingut complet.

3. S'ha de donar prioritat, entre d'altres, a la conservació de material biològic i genètic de tàxons de la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, amb una atenció especial a les espècies endèmiques o catalogades.

4. Les comunitats autònomes han de mantenir un registre dels bancs de material biològic i genètic d'espècies silvestres situats en el seu territori, amb informació actualitzada sobre les col·leccions conservades. A aquest efecte, els bancs han de proporcionar, almenys anualment, la informació esmentada a l'administració competent de la seva comunitat autònoma.

5. Es crea l'Inventari espanyol de bancs de material biològic i genètic d'espècies silvestres, dependent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que té caràcter informatiu i en el qual s'han d'incloure les dades que aboquin les comunitats autònomes.»

Quaranta-vuit. L'article 61 passa a ser l'article 64, i queda redactat de la manera següent:

«Article 64. *Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores.*

1. Es crea el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores, l'estructura i el funcionament del qual s'han de regular reglamentàriament i en el qual s'han d'incloure, quan hi hagi informació tècnica o científica que així ho aconselli, totes les espècies i subespècies exòtiques invasores que constitueixin una amenaça greu per a les espècies autòctones, els hàbitats o els ecosistemes, l'agronomia o per als recursos econòmics associats a l'ús del patrimoni natural.

El Catàleg esmentat depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb caràcter administratiu i àmbit estatal.

2. La inclusió d'una espècie en el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores l'ha de portar a terme el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, prèvia iniciativa de les comunitats autònomes o del mateix Ministeri, quan hi hagi informació tècnica o científica que així ho aconselli.

Qualsevol ciutadà o organització pot sol·licitar la iniciació del procediment d'inclusió o exclusió d'una espècie o subespècie, adjuntant a la sol·licitud corresponent una argumentació científica de la mesura proposada.

3. La inclusió en el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores comporta la prohibició genèrica de possessió, transport, tràfic i comerç d'exemplars vius, de les seves restes o propàguls que puguin sobreviure o reproduir-se, incloent-hi el comerç exterior. Aquesta prohibició pot quedar sense efecte, prèvia autorització administrativa de l'autoritat competent, quan sigui necessari per raons de recerca, salut o seguretat de les persones, o amb fins de control o eradicació, en el marc d'estratègies, plans i campanyes que s'aprovin a aquest efecte.

4. Per part de les administracions competents, s'ha de portar a terme un seguiment de les espècies exòtiques amb potencial invasor, en especial de les que han demostrat aquest caràcter en altres països o regions, amb la finalitat de proposar, si arriba el cas, la seva inclusió en el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores.

5. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i les comunitats autònomes, en el marc de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, han d'elaborar estratègies que continguin les directrius de gestió, control i possible eradicació de les espècies del Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores, i han d'atorgar prioritat a les espècies que suposin un risc més alt per a la conservació de la fauna, la flora o els hàbitats autòctons amenaçats, amb una atenció particular a la biodiversitat insular. La Conferència Sectorial de Medi Ambient, a proposta de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, i amb l'informe previ del Consell Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, ha d'aprovar aquestes estratègies, que tenen caràcter orientatiu. Aquestes estratègies o, almenys una ressenya del fet que han estat aprovades, s'han de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat", amb remissió a la seu electrònica en què estigui publicat el seu contingut complet.

6. Les comunitats autònomes, en els seus àmbits territorials respectius, poden establir catàlegs d'espècies exòtiques invasores, amb la determinació de les prohibicions i les actuacions suplementàries que es considerin necessàries per a la seva eradicació.

7. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'aprovar les estratègies per a les espècies exòtiques invasores marines.»

Quaranta-nou. S'afegeix un article 64 bis amb la redacció següent:

«Article 64 bis. *Espècies exòtiques invasores de preocupació per a la Unió.*

1. La gestió de les espècies exòtiques invasores preocupants per a la Unió s'ha de fer de conformitat amb el que disposa el Reglament (UE) núm. 1143/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2014, sobre la prevenció i la gestió de la introducció i la propagació d'espècies exòtiques invasores.

2. L'incompliment de les obligacions que preveu el Reglament esmentat comporta la imposició de les sancions respectives que preveu el títol VI d'aquesta Llei.»

Cinquanta. Els articles 62 a 65 passen a ser els articles 65 a 68, respectivament.

Cinquanta-u. L'article 66 passa a ser l'article 69, amb la redacció següent:

«Article 69. *Objectius de la Xarxa Espanyola de Reserves de la Biosfera.*

1. Els objectius de la Xarxa Espanyola de Reserves de la Biosfera són:

a) Mantenir un conjunt definit i interconnectat de "laboratoris naturals"; estacions comparables de seguiment de les relacions entre les comunitats humanes i els territoris en què es desenvolupen, amb una atenció especial als processos d'adaptació mútua i als canvis generats.

b) Assegurar la comparació contínua efectiva i la transferència de la informació generada d'aquesta manera als escenaris en què sigui aplicable.

c) Promoure la generalització de models d'ordenació i gestió sostenible del territori.

2. El Comitè MaB espanyol és l'òrgan col·legiat de caràcter assessor i científic, adscrit al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la composició, els continguts i les funcions del qual s'han de definir reglamentàriament. El Comitè ha d'exercir la facultat de coordinació que correspon a l'Estat posant a disposició dels òrgans competents a les reserves de la biosfera l'estructura organitzativa i els mitjans necessaris perquè l'avaluació es faci amb les garanties de rigor tècnic, objectivitat i comparabilitat que facilitin el compliment dels estàndards del programa definits per la UNESCO, per tal d'assegurar un equilibri adequat entre el respecte de les autonomies territorials i la necessitat d'evitar que aquestes condueixin a compartimentacions que desconeguin la mateixa unitat del sistema, sempre sense perjudici de les funcions que corresponen al propi òrgan de gestió de cada reserva de la biosfera en els termes que preveu l'article 70 c).

El Comitè MaB ha de dur a terme les avaluacions preceptives de cada reserva de la biosfera, n'ha de valorar l'adequació als objectius i les exigències establertes i, si s'escau, ha de proposar la correcció dels aspectes contradictoris.»

Cinquanta-dos. L'article 67 passa a ser l'article 70, amb la redacció següent:

«Article 70. *Característiques de les reserves de la biosfera.*

Les reserves de la biosfera, per a la seva integració i manteniment com a tals, han de respectar les directrius i normes aplicables de la UNESCO i tenir, com a mínim:

a) Una ordenació espacial integrada per:

1r Una o diverses zones nucli de la reserva que siguin espais naturals protegits, o LIC, o ZEC, o ZEPA, de la Xarxa Natura 2000, amb els objectius bàsics de preservar la diversitat biològica i els ecosistemes, que disposin del planejament adequat d'ordenació, ús i gestió que potencii bàsicament els objectius esmentats.

2n Una o diverses zones de protecció de les zones nucli, que permetin la integració de la conservació bàsica de la zona nucli amb el desenvolupament ambientalment sostenible a la zona de protecció a través del corresponent planejament d'ordenació, ús i gestió, específic o integrat en el planejament de les zones nucli respectives.

3r Una o diverses zones de transició entre la reserva i la resta de l'espai, que permetin incentivar el desenvolupament socioeconòmic per a la millora del benestar de la població, amb l'aprofitament dels recursos específics potencials de la reserva de manera sostenible, i amb respecte als objectius d'aquesta i del Programa Persona i Biosfera.

b) Unes estratègies específiques d'evolució cap als objectius assenyalats, amb el programa d'actuació corresponent i un sistema d'indicadors adaptat al que estableixi el Comitè MaB espanyol, que permeti valorar el grau de compliment dels objectius del Programa MaB.

c) Un òrgan de gestió responsable del desenvolupament de les estratègies, les línies d'acció i els programes, i un altre de participació pública, en el qual estiguin representats tots els actors socials de la reserva.»

Cinquanta-tres. L'article 68 passa a ser l'article 71, amb la redacció següent:

«Article 71. *Accés i utilització dels recursos genètics procedents de tàxons silvestres i distribució de beneficis.*

1. L'accés als recursos genètics procedents de tàxons silvestres i el repartiment de beneficis derivats de la seva utilització es regeixen pel que disposen el Conveni sobre la diversitat biològica, el Protocol de Nagoya sobre accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització i els seus instruments de desplegament, i, si s'escau, el Tractat internacional sobre recursos fitogenètics per a l'alimentació i l'agricultura de l'Organització Mundial per a l'Alimentació i l'Agricultura (FAO).

2. Fent ús de les potestats que atribueixen als estats membres l'article 15 del Conveni sobre la diversitat biològica i l'article 6 del Protocol de Nagoya, l'accés a aquests recursos genètics espanyols s'ha de sotmetre per un reial decret als requisits de consentiment previ informat i condicions acordades mútuament. Com a prova d'haver prestat el consentiment previ informat i d'haver establert les condicions acordades mútuament, s'ha d'emetre una autorització d'accés a aquests recursos. El reial decret ha de preveure un tràmit d'autorització simplificat per a l'accés a aquests recursos genètics, quan la seva utilització sigui amb fins de recerca no comercial.

3. La competència per prestar el consentiment previ informat, establir les condicions acordades mútuament i per consegüent emetre l'autorització d'accés per als recursos genètics espanyols correspon a les comunitats autònomes del territori de les quals procedeixin els recursos genètics o en el territori de les quals estiguin localitzades les institucions de conservació *ex situ*, sempre que el seu origen sigui espanyol, excepte en el cas de la lletra c) següent.

L'Administració General de l'Estat és la competent en el supòsit dels recursos següents:

a) Recursos genètics marins, de conformitat amb el que disposen l'article 6 i els apartats d) i e) de la disposició addicional primera d'aquesta Llei.

b) Recursos genètics que es trobin en béns de domini públic de titularitat estatal.

c) Recursos genètics que es trobin en institucions de conservació *ex situ* de caràcter o titularitat estatal.

El subministrament dels recursos genètics d'origen no espanyol que es trobin en institucions de conservació *ex situ* espanyoles o estiguin situats en el territori espanyol es regeix pel que disposa l'article 72.

d) Recursos genètics procedents de tàxons silvestres terrestres l'àrea de distribució dels quals compregui més d'una comunitat autònoma.

4. Queda exclòs de la regulació d'accés que preveu aquest article l'accés amb fins exclusivament taxonòmics, i en aquests casos queda prohibida la seva transmissió a tercers, excepte quan sigui per als mateixos fins.

Igualment en queden exclosos:

a) Els recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regulen per la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics.

b) Els recursos pesquers que regula la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

c) Els recursos zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regeixen per la seva normativa específica.

5. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'actuar, de conformitat amb el que disposa el Protocol de Nagoya, com a punt focal nacional sobre accés a recursos genètics i participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, en l'exercici de les competències que preveu aquest article, han de designar les seves autoritats competents d'accés als recursos genètics, que s'han de notificar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient com a punt focal nacional en la matèria. El punt focal nacional és l'encarregat de proveir informació als interessats a accedir als recursos genètics a Espanya sobre les condicions i sobre les autoritats competents d'accés als recursos genètics amb les quals aquests han de contactar.

6. Les autoritats competents d'accés als recursos genètics han de notificar les autoritzacions, els continguts de les quals s'han d'ajustar al que estableixen el Protocol de Nagoya i els seus mecanismes de desplegament, al punt focal nacional. El punt focal nacional les ha de traslladar al centre d'intercanvi d'informació que preveu el Protocol de Nagoya, moment en què es converteixen en els certificats de compliment reconeguts internacionalment.

El reial decret també ha d'establir els models, que han de ser els mateixos a tot el territori nacional.

Si es pretén obtenir patents a partir dels recursos genètics, la sol·licitud de patent es regeix pel que disposa la legislació vigent en matèria de patents. En el desplegament reglamentari de la legislació esmentada, hi ha de participar el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Quan en el transcurs d'una recerca amb recursos genètics obtinguts amb fins no comercials sorgeixi una possible utilització comercial, l'interessat ha de sol·licitar una nova autorització a l'autoritat competent.

7. Els beneficis derivats de la utilització dels recursos genètics s'han de destinar principalment a la conservació de la biodiversitat i l'ús sostenible dels seus components. En el cas dels recursos genètics l'accés als quals l'hagi concedit l'Administració General de l'Estat, els beneficis que derivin de la seva utilització s'han de canalitzar a través del Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

8. Les diferents autoritats competents d'accés als recursos genètics són les encarregades de vetllar per la utilització correcta dels recursos genètics als quals han atorgat l'accés. En els supòsits en què les autoritats competents d'accés als recursos genètics detectin infraccions en l'accés o en la utilització dels recursos genètics sota la seva competència, per part d'usuaris que estan fora del territori espanyol, aquests han de notificar la informació esmentada al punt focal nacional

perquè s'estableixin les consultes oportunes amb el país en què s'hagi produït aquesta possible utilització irregular de recursos genètics espanyols.

9. El reial decret ha de preveure la creació d'un comitè especialitzat dins de la Comissió Estatal per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat en què estiguin representades les comunitats autònomes, així com els departaments ministerials que es vegin afectats pel seguiment de les qüestions que esmenten aquest article i l'article 72 i els apartats segon, tercer i quart de l'article 74.

10. Independentment del que estableix aquest article, les comunitats autònomes, en el seu àmbit territorial, poden establir condicions a l'accés de recursos genètics *in situ* quan la seva recol·lecció requereixi una protecció especial per preservar-ne la conservació i la utilització sostenible, i ho han de notificar a l'òrgan que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient designi punt focal nacional en la matèria, als efectes que aquest informi els òrgans de cooperació de la Unió Europea competents en la matèria i els òrgans del Conveni sobre la diversitat biològica.»

Cinquanta-quatre. S'afegeix l'article 72, amb la redacció següent:

«Article 72. *Control de la utilització dels recursos genètics.*

1. El seguiment i les mesures de compliment de la utilització dels recursos genètics a Espanya s'han de fer de conformitat amb el que disposa el Reglament (UE) 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització a la Unió. El reial decret de desplegament dels articles 71 i 72 inclou la designació de les autoritats responsables de l'aplicació de l'esmentat Reglament 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

2. L'incompliment de les obligacions que preveu el Reglament esmentat comporta la imposició de les respectives infraccions i sancions que preveu el títol VI d'aquesta Llei.»

Cinquanta-cinc. L'article 69 passa a ser l'article 73.

Cinquanta-sis. L'article 70 passa a ser l'article 74, amb la redacció següent:

«Article 74. *Promoció dels coneixements tradicionals per a la conservació del patrimoni natural i la biodiversitat.*

1. D'acord amb les normes, les resolucions i els principis del Conveni sobre la diversitat biològica i de l'Organització Mundial de Propietat Intel·lectual, les administracions públiques:

a) Han de preservar, mantenir i fomentar els coneixements i les pràctiques d'utilització consuetudinària que siguin d'interès per a la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural i de la biodiversitat.

b) Han de promoure que els beneficis derivats de la utilització d'aquests coneixements i pràctiques es comparteixin equitativament.

c) Han de promoure la realització d'inventaris dels coneixements tradicionals rellevants per a la conservació i l'ús sostenible de la biodiversitat i geodiversitat, amb una atenció especial als etnobotànics. Aquests s'han d'integrar a l'Inventari espanyol dels coneixements tradicionals relatius al patrimoni natural i la biodiversitat.

2. La utilització a Espanya de coneixements tradicionals associats a recursos genètics provinents d'un tercer país s'ha d'ajustar al que disposi la normativa nacional d'accés als coneixements tradicionals associats a recursos genètics del país esmentat, tot això de conformitat amb el Protocol de Nagoya.

3. El seguiment i les mesures de compliment de la utilització de coneixements tradicionals associats a recursos genètics provinents d'un tercer país part del Protocol de Nagoya s'han de portar a terme de conformitat amb el Reglament 511/2014, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014.

4. L'incompliment de les obligacions que preveu el Reglament esmentat comporta la imposició de les respectives infraccions i sancions que preveu el títol VI d'aquesta Llei.

5. Quant a la protecció dels coneixements tradicionals de l'Inventari espanyol dels coneixements tradicionals relatius a la biodiversitat i la seva relació amb els drets de propietat intel·lectual i industrial, cal atènyer-se al que estableixin la legislació internacional i, si s'escau, la legislació vigent en matèria de patents.»

Cinquanta-set. Els articles 71 a 73 passen a ser els 75 a 77, respectivament.

Cinquanta-vuit. L'article 74 passa a ser l'article 78 i queda redactat de la manera següent:

«Article 78. *El Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat.*

1. Es crea el Fons per al Patrimoni Natural i la Biodiversitat, per tal de posar en pràctica les mesures destinades a donar suport a la consecució dels objectius d'aquesta Llei, així com la gestió forestal sostenible, la prevenció estratègica d'incendis forestals i la protecció d'espais forestals i naturals en el finançament dels quals participi l'Administració General de l'Estat.

Aquest Fons pot finançar accions de naturalesa plurianual i ha d'actuar com a instrument de cofinançament destinat a assegurar la cohesió territorial. El Fons es dota amb les partides assignades en els pressupostos generals de l'Estat, incloses les dotacions que siguin objecte de cofinançament pels instruments financers comunitaris destinats als mateixos fins, i amb altres fonts de finançament que es puguin establir en el futur.

2. Són objectius del Fons:

a) Promoure, a través dels incentius adequats, la inversió, la gestió i l'ordenació del patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat, en particular, l'elaboració de plans, instruments i projectes de gestió d'espais naturals protegits, de la Xarxa Natura 2000 i de les àrees protegides per instruments internacionals, i d'ordenació dels recursos naturals, així com de la conservació *in situ* i *ex situ* d'espècies del Catàleg espanyol d'espècies amenaçades.

b) Dur a terme altres accions i crear altres instruments addicionals que contribueixin a la defensa i la sostenibilitat dels espais naturals protegits, de la Xarxa Natura 2000 i de les àrees protegides per instruments internacionals, i d'ordenació dels recursos naturals, així com de la conservació d'espècies del Catàleg espanyol d'espècies amenaçades.

c) Fer viables els models sostenibles de conservació del patrimoni natural i la biodiversitat, en especial, en espais naturals protegits, a la Xarxa Natura 2000, i a les àrees protegides per instruments internacionals.

d) Contribuir a l'execució de les mesures incloses a les estratègies i els plans de conservació d'hàbitats en perill de desaparició i espècies catalogades.

e) Promoure, a través dels incentius adequats, la inversió, la gestió i l'ordenació forestal, en particular, l'elaboració de projectes d'ordenació de muntanyes o de plans dasocràtics.

f) Instituir mecanismes financers destinats a fer viables els models de gestió sostenible en matèria de silvicultura, activitats cinegètiques i piscícoles.

g) Valoritzar i promoure les funcions ecològiques, socials i culturals dels espais forestals i les portades a terme pels agents socials i econòmics lligats als espais naturals protegits i a la Xarxa Natura 2000, així com donar suport als serveis ambientals i de conservació de recursos naturals.

h) Donar suport a les accions de prevenció d'incendis forestals.

- i) Donar suport a les accions d'eliminació d'altres impactes greus per al patrimoni natural i la biodiversitat, en especial el control i l'eradicació d'espècies exòtiques invasores i la fragmentació dels hàbitats.
- j) Incentivar l'agrupació de la propietat forestal per al desenvolupament d'explotacions forestals conjuntes, que afavoreixin la gestió forestal sostenible.
- k) Promocionar l'obtenció de la certificació forestal.
- l) Finançar accions específiques de recerca aplicada, demostració i experimentació relacionades amb la conservació del patrimoni natural, la biodiversitat i la geodiversitat.
- m) Finançar accions específiques relacionades amb la custòdia del territori.
- n) Promoure l'ús i el suport a la producció i comercialització de productes procedents d'espais naturals protegits, Xarxa Natura 2000 i boscos certificats.
- o) Promoure la preservació, el manteniment i el foment dels coneixements i les pràctiques d'utilització consuetudinària que siguin d'interès per a la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural i de la biodiversitat mitjançant, entre altres procediments, la incentivació dels agents que els apliquen.
- p) Dur a terme altres accions i objectius complementaris que contribueixin a la defensa i sostenibilitat del patrimoni natural i la biodiversitat.
- q) Promoure la producció ecològica a les zones incloses en espais naturals protegits, a la Xarxa Natura 2000 i reserves de la biosfera.
- r) Finançar accions específiques de prevenció de l'erosió i la desertificació, preferentment en els espais naturals protegits, a la Xarxa Natura 2000 i reserves de la biosfera.
- s) Incentivar els estudis i les prospeccions que persegueixin el desenvolupament i l'actualització de l'Inventari espanyol del patrimoni natural i la biodiversitat.
- t) Impulsar iniciatives de divulgació que afavoreixin el coneixement i la sensibilització social per la conservació i l'ús sostenible del patrimoni natural espanyol.

3. L'execució de les accions que es financin amb càrrec al Fons correspon, en els seus àmbits de competència respectius, a l'Administració General de l'Estat i a les comunitats autònomes, amb les quals s'han d'establir prèviament i mitjançant un conveni les mesures que s'han de cofinançar.

4. Per reial decret, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, s'ha de regular el funcionament del Fons per al Patrimoni Natural, que ha de garantir la participació d'aquestes, singularment en tots els objectius del Fons que incideixin sobre les seves competències.

5. Les administracions han de treballar des del principi de subsidiarietat i han de donar participació, en les accions i els beneficis de les mesures proposades, als habitants i als propietaris dels territoris beneficiats per les mesures promogudes pel Fons.»

Cinquanta-nou. L'article 75 passa a ser l'article 79.

Seixanta. L'article 76 passa a ser l'article 80, i queda redactat de la manera següent:

«Article 80. *Tipificació i classificació de les infraccions.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici del que disposi sobre això la legislació autonòmica, es consideren infraccions administratives:

- a) La utilització de productes químics o de substàncies biològiques, la realització d'abocaments, tant líquids com sòlids, el vessament de residus, així com el dipòsit d'elements sòlids per a rebliments, que alterin les condicions dels ecosistemes amb dany per als valors que continguin. De la mateixa manera, té la consideració d'infracció la comissió dels fets abans esmentats encara que no s'hagin

produït danys, sempre que hi hagi hagut un risc seriós d'alteració de les condicions dels ecosistemes.

b) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, comerç o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzades d'espècies de flora i fauna catalogades en perill d'extinció, així com dels seus propàguls o restes.

c) La destrucció o el deteriorament d'hàbitats inclosos en la categoria d'"en perill de desaparició" del Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició.

d) La destrucció de l'hàbitat d'espècies en perill d'extinció, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, pastura o alimentació.

e) La destrucció o el deteriorament significatiu dels components dels hàbitats inclosos en la categoria d'"en perill de desaparició" del Catàleg espanyol d'hàbitats en perill de desaparició.

f) En absència de l'autorització administrativa corresponent, la possessió, transport, tràfic o comerç d'espècies incloses en el Catàleg espanyol d'espècies exòtiques invasores, la importació o introducció per primera vegada en el territori nacional, o el primer alliberament al medi, d'una espècie susceptible de competir amb les espècies autòctones.

g) La introducció, manteniment, cria, transport, comercialització, utilització, intercanvi, reproducció, cultiu o alliberament en el medi natural d'espècies exòtiques invasores preocupants per a la Unió sense permís o autorització administrativa.

h) L'alteració de les condicions d'un espai natural protegit o dels productes propis d'aquest mitjançant ocupació, rompuda, tallada, arrencada o altres accions.

i) La instal·lació de cartells de publicitat o la producció d'impactes paisatgístics sensibles en els espais naturals protegits.

j) El deteriorament o l'alteració significativa dels components d'hàbitats prioritari d'interès comunitari o la destrucció de components, o el deteriorament significatiu de la resta de components d'hàbitats d'interès comunitari.

k) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, possessió, comerç, o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzada d'espècies de flora i fauna catalogades com a vulnerables, així com de propàguls o restes.

l) La destrucció de l'hàbitat d'espècies vulnerables, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, pastura o alimentació i les zones d'especial protecció per a la flora i fauna silvestres.

m) La captura, persecució injustificada d'espècies de fauna silvestre i l'arrencada i tallada d'espècies de flora en els supòsits en què sigui necessària una autorització administrativa, d'acord amb la regulació específica de la legislació de muntanyes, caça i pesca continental, quan no s'hagi obtingut aquesta autorització.

n) La destrucció, mort, deteriorament, recol·lecció, possessió, comerç o intercanvi, captura i oferta amb fins de venda o intercanvi o naturalització no autoritzada d'espècies de flora i fauna incloses a la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial, que no estiguin catalogades, així com de propàguls o restes.

o) La destrucció de l'hàbitat d'espècies incloses a la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial que no estiguin catalogades, en particular del lloc de reproducció, hivernada, repòs, pastura o alimentació.

p) La perturbació, mort, captura i retenció intencionada d'espècies d'aus en les èpoques de reproducció i cria, així com durant el seu trajecte de tornada cap als llocs de cria en el cas de les espècies migratòries.

q) L'alteració significativa dels hàbitats d'interès comunitari.

r) La tinença i l'ús de munició que contingui plom durant l'exercici de la caça i el tir esportiu, quan aquestes activitats s'exerceixin en zones humides incloses a la Llista del Conveni relatiu a zones humides d'importància internacional, en zones humides incloses a la Xarxa Natura 2000 i en les zones humides incloses en espais naturals protegits.

s) L'incompliment de les obligacions i prohibicions establertes en les normes reguladores i en els instruments de gestió, inclosos els plans, dels espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000.

t) El subministrament o l'emmagatzematge de combustible mitjançant el fondeig permanent de vaixells tanc a les aigües compreses dins dels espais naturals protegits i dels espais protegits Xarxa Natura 2000, la recepció d'aquest combustible, així com el proveïment de combustible als vaixells tanc esmentats.

Es considera que el fondeig és permanent encara que hi hagi períodes eventuais d'absència del vaixell o que aquest se substitueixi o reemplaci per un altre de la mateixa companyia, armador o grup, sempre que la finalitat del fondeig sigui l'emmagatzematge per al subministrament de combustible.

u) L'accés als recursos genètics d'origen espanyol sense haver respectat els procediments que assenyalava l'article 71.

v) La utilització de recursos genètics o coneixements tradicionals associats a recursos genètics sense haver respectat les obligacions que preveu el Reglament (UE) 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització a la Unió, esmentades en els articles 72 i 74 de la present Llei.

w) La reintroducció d'espècies de fauna i flora autòctones que no hagi seguit el que disposa l'article 55.

x) L'incompliment de la resta de requisits, obligacions o prohibicions que estableix aquesta Llei.

2. Les infraccions recollides a l'apartat anterior es qualifiquen de la manera següent:

a) Com a molt greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), g) i t) si la valoració dels danys supera els 100.000 euros; i les recollides en els apartats b), k), n), t), u) i v), quan els beneficis obtinguts superin els 100.000 euros; així com les recollides en qualsevol dels altres apartats, si la valoració dels danys supera els 200.000 euros; i la reincidència quan es cometi una infracció greu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior, en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa en via administrativa.

b) Com a greus, les recollides en els apartats a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), t), u), v) i w) quan no tinguin la consideració de molt greus; les recollides en els apartats p), q), r), s) i x), si la valoració dels danys supera els 100.000 euros; i la reincidència quan es cometi una infracció lleu del mateix tipus que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels dos anys següents a la notificació d'aquesta, sempre que la resolució sancionadora hagi adquirit fermesa en via administrativa.

c) Com a lleus, les recollides en els apartats p), q), r), s) i x), si no s'han produït danys o la seva valoració no supera els 100.000 euros.»

Seixanta-u. L'article 77 passa a ser l'article 81, i queda redactat de la manera següent:

«Article 81. *Classificació de les sancions.*

1. Les infraccions tipificades a l'article anterior se sancionen amb les multes següents:

a) Infraccions lleus, amb multes de 100 a 3.000 euros.

b) Infraccions greus, amb multes de 3.001 a 200.000 euros.

c) Infraccions molt greus, multes de 200.001 a 2.000.000 d'euros, sense perjudici que les comunitats autònomes puguin augmentar l'import màxim.

2. En la imposició de les sancions, s'ha de mantenir la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, tenint en compte els criteris següents: la magnitud del risc que suposa la conducta infractora i la seva repercussió; la quantia, si s'escau, dels danys ocasionats; la seva transcendència pel que fa a la seguretat de les persones o els béns protegits per aquesta Llei; les circumstàncies del responsable; el grau d'intencionalitat apreciable en l'infractor o infractors; i, si s'escau, el benefici obtingut il·lícitament com a conseqüència de la conducta infractora, així com la irreversibilitat dels danys o deterioraments produïts.

3. En el cas de l'incompliment de l'obligació de diligència deguda que preveu el Reglament (UE) 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització a la Unió, igualment es pot procedir a la suspensió immediata de les activitats específiques d'utilització del recurs genètic en qüestió, com la comercialització de productes basats en els recursos genètics i coneixements tradicionals associats, o a la confiscació dels recursos genètics obtinguts il·legalment.

4. La sanció de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon als òrgans competents de l'Administració de l'Estat o de les comunitats autònomes, en els seus àmbits de competències respectius.

Competeix a l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, la imposició de sancions en els supòsits en què la infracció administrativa hagi recaigut en el seu àmbit de competències.

5. L'administració instructora pot acordar la imposició de multes coercitives, reiterades per lapses de temps que siguin suficients per complir el que s'hagi ordenat, si els infractors no procedeixen a la reparació o indemnització, d'acord amb el que estableix l'article 79. La imposició d'aquestes multes coercitives exigeix que en el requeriment s'indiqui el termini de què es disposa per complir l'obligació i la quantia de la multa que es pot imposar. En tot cas, el termini ha de ser suficient per complir l'obligació. En cas que, una vegada imposada la multa coercitiva, es mantingui l'incompliment que l'ha motivat, es pot reiterar les vegades que siguin necessàries fins al compliment de l'obligació, sense que, en cap cas, el termini fixat en els nous requeriments pugui ser inferior al que es fixava en el primer. Les multes coercitives són independents i compatibles amb les que es puguin imposar en concepte de sanció.

6. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, la quantia de cadascuna de les multes coercitives esmentades no ha d'excedir els 3.000 euros.

7. El Govern pot procedir, mitjançant un reial decret, a l'actualització de les sancions que preveu l'apartat 1.»

Seixanta-dos. Els articles 78 i 79 passen a ser els articles 82 i 83, respectivament.

Seixanta-tres. Es modifica la disposició addicional primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Exercici de les competències de l'Administració General de l'Estat sobre els espais, els hàbitats i les espècies marines.*

Sense perjudici del que disposa la Llei 41/2010, de 29 de desembre, i de les competències que corresponen a les comunitats autònomes en aquesta matèria, l'exercici de les competències estatals sobre els espais, els hàbitats i les espècies marines s'ha d'ajustar al que estableixen els paràgrafs següents:

a) La protecció, conservació i regeneració dels recursos pesquers a les aigües exteriors es regulen pel que disposa el títol I, capítols II i III, de la Llei 3/2001, de 26 de març.

b) Les limitacions o prohibicions de l'activitat pesquera a les aigües exteriors dels espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000, les ha de fixar el

Govern, de conformitat amb els criteris que estableix la normativa ambiental, d'acord amb el que disposa l'article 18 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

c) Les limitacions o prohibicions establertes en matèria de marina mercant, de ports d'interès general i de senyalització marítima en espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000, situats en el medi marí, les ha d'adoptar el Govern d'acord amb el que disposa el Reial decret legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de ports de l'Estat i de la marina mercant.

d) Les funcions de l'Administració General de l'Estat en el medi marí, la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental en matèria de defensa, pesca i cultius marins, marina mercant, ports d'interès general i senyalització marítima, extraccions de restes, protecció del patrimoni arqueològic espanyol, recerca i explotació de recursos o d'altres no regulades en aquesta Llei, s'han d'exercir en la forma i pels departaments o organismes que les tinguin encomanades, sense perjudici del que estableixi la legislació específica o els convenis internacionals que si s'escau siguin aplicables.

e) Foment de la coordinació entre les polítiques de conservació i ús sostenible de la biodiversitat i el paisatge i els programes nacionals de recerca.»

Seixanta-quatre. Es modifica la disposició addicional tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tercera. *Recursos pesquers i recursos fitogenètics i zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació.*

Excepte per al que preveu l'article 71, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei:

a) Els recursos fitogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regulen per la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver i de recursos fitogenètics.

b) Els recursos pesquers que regula la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

c) Els recursos zoogenètics per a l'agricultura i l'alimentació, que es regeixen per la seva normativa específica.»

Seixanta-cinc. Se suprimeixen els apartats segon i tercer de la disposició addicional quarta.

Seixanta-sis. S'afegeix una disposició addicional vuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena. *Condicionalitat de les ajudes.*

Les ajudes públiques finançades exclusivament amb fons nacionals i les transferències de fons nacionals a les comunitats autònomes per a qualssevol finalitats previstes en aquesta norma queden vinculades al compliment efectiu de les obligacions de subministrament d'informació que preveu aquesta Llei.»

Seixanta-set. S'afegeix una disposició addicional novena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional novena. *Exempció de taxes urbanístiques per a obres d'interès general.*

L'Administració General de l'Estat queda exempta de l'abonament de taxes per l'expedició de les llicències que siguin exigibles d'acord amb la legislació urbanística, per les obres que es declarin d'interès general de conformitat amb el que preveu l'article 4.3.»

Seixanta-vuit. S'afegeix una disposició addicional desena amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Avaluació ambiental dels plans de gestió d'espais naturals protegits o dels llocs de la Xarxa Natura 2000.*

Només els plans de gestió d'espais naturals protegits o dels llocs de la Xarxa Natura 2000 que estableixin el marc per a la futura autorització de projectes legalment sotmesos a avaluació d'impacte ambiental en els termes que preveu l'article 6.1.a) de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, s'han de sotmetre a avaluació ambiental estratègica.»

Seixanta-nou. S'afegeix una disposició addicional onzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional onzena. *Ús de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.*

1. Les limitacions o prohibicions de vol a les aeronaus en els espais naturals protegits i en els espais protegits de la Xarxa Natura 2000 les ha d'establir el Govern de conformitat amb el que preveu l'article 3 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.

2. En la tramitació de les limitacions o prohibicions a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'obtenir amb caràcter preceptiu l'informe de la Comissió Interministerial de Defensa i Foment.»

Setanta. S'afegeix una disposició addicional dotzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotzena. *Béns afectats a la Defensa Nacional, al Ministeri de Defensa o a l'ús de les forces armades.*

En els procediments d'elaboració dels plans d'ordenació de recursos naturals i en els de declaració i determinació de la fórmula de gestió que l'administració competent determini en cada cas per als espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000, en què resultin afectats terrenys, edificacions i instal·lacions, incloses les seves zones de protecció, afectes a la Defensa Nacional, s'ha de sol·licitar un informe del Ministeri de Defensa, que té caràcter vinculant en allò que afecta la Defensa Nacional i el qual ha de ser evacuat en el termini de dos mesos.»

Setanta-u. Es modifica la disposició derogatòria, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades les disposicions de caràcter general que s'oposin al que estableix aquesta Llei i, en particular, la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, la disposició addicional primera de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de muntanyes, i els annexos I, II, III, IV, V i VI del Reial decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

2. Així mateix, es deroguen, pel que fa a la caça amb reclam, els articles següents: els articles 23.5.a), b), i c); 31.15; i 34.2 de la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça, i els articles 25.13.a), b) i c); 33.15, 33.18, 33.19; 37; 48.1.15; 48.2.17; 48.2.31 i 48.3.46 del Decret 506/1971, de 25 de març, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei de caça.

3. L'article 10 del Reial decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament de la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial i del Catàleg espanyol d'espècies amenaçades, queda derogat per l'article 60.2 d'aquesta Llei.

4. La disposició adicional primera de la Llei 41/2010, de protecció del medi marí, queda derogada per l'article 71 d'aquesta Llei.»

Setanta-dos. Es modifica la disposició final segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Títols competencials.*

1. Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, tret de les disposicions següents, les quals, a més de dictar-se a l'empara de l'article esmentat, es dicten a l'empara dels títols competencials següents: l'article 53, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres, l'article 4.3 i el segon incís de l'article 60.2, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.24a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre obres públiques d'interès general, els apartats 2, 3 i 4 de l'article 54 i l'article 71, que constitueixen legislació sobre comerç exterior dictada a l'empara de l'article 149.1.10a; i la disposició adicional sisena, que constitueix competència exclusiva en matèria de relacions internacionals dictada a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució.

2. No són bàsics l'article 76.2 i la disposició adicional primera, que només són aplicables a l'Administració General de l'Estat, als seus organismes públics i a les agències estatals.»

Setanta-tres. Es modifica l'annex VIII de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«ANNEX VIII

Geodiversitat del territori espanyol

I. Unitats geològiques més representatives

1. Estructures i formacions geològiques singulars de l'orogen varisc al massís Ibèric.
2. Estructures i formacions geològiques singulars del basament, unitats al·lòctones i cobertura mesocenoica de les serralades alpines.
3. Estructures i formacions geològiques singulars de les conques cenozoiques continentals i marines.
4. Sistemes volcànics.
5. Dipòsits, sòls edàfics i formes de modelat singulars representatius de l'acció del clima actual i del passat.
6. Dipòsits i formes de modelat singulars d'origen fluvial, lacustre i eòlic.
7. Dipòsits i formes de modelat costaners i litorals.
8. Sistemes càrstics en carbonats i evaporites.

II. Contextos geològics d'Espanya de rellevància mundial

1. Xarxa fluvial, ranyes i relleus apalatxians del massís Ibèric.
2. Costes de la península Ibèrica.
3. Sistemes càrstics en carbonats i evaporites de la península Ibèrica i les Balears.
4. Successions estratigràfiques del Paleozoic inferior i mitjà del massís Ibèric.
5. El carbonífer de la zona cantàbrica.
6. El *rifting* de Pangea i les successions mesozoiques de les serralades Bètica i Ibèrica.
7. Fòssils i icnofòssils del Mesozoic continental de la península Ibèrica.

8. Seccions estratigràfiques del límit Cretàcic-Paleogen.
9. Conques sinorogèniques del sud dels Pirineus.
10. Conques cenozoïques continentals i jaciments de vertebrats associats del Llevant espanyol.
11. Unitats olistostròmiques de l'avantpaís bètic.
12. Episodis evaporítics messinians (crisi de salinitat mediterrània).
13. Jaciments de vertebrats del Pliocè i Plistocè espanyols.
14. Vulcanisme neogen i quaternari de la península Ibèrica.
15. Edificis i morfologies volcàniques de les illes Canàries.
16. L'orogen varisc ibèric.
17. Extensió miocènica al domini d'Alborán.
18. Mineralitzacions de mercuri de la regió d'Almadén.
19. La Faixa Pirítica Ibèrica.
20. Les mineralitzacions de Pb-Zn i Fe de l'urgonià de la conca bascocantàbrica.
21. Complexos ofiolítics de la península Ibèrica.»

Disposició addicional única. *Despesa pública.*

Les mesures incloses en aquesta Llei no poden suposar cap increment de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres despeses de personal.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental.*

1. El paràgraf b) de l'article 2.1 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, queda redactat de la manera següent:

«b) Els danys a les aigües, entesos com qualsevol dany que produeixi efectes adversos significatius:

1r Tant en l'estat ecològic, químic i quantitatiu de les masses d'aigües superficials o subterrànies, com en el potencial ecològic de les masses d'aigua artificials i molt modificades. A aquests efectes, cal atènyer-se a les definicions que estableix la legislació d'aigües.

No tenen la consideració de danys a les aigües els efectes adversos als quals sigui aplicable l'article 39 del Reglament de la planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.

2n En l'estat mediambiental de les aigües marines, tal com el defineix la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí, en la mesura en què diversos aspectes de l'estat mediambiental del medi marí no estiguin ja coberts pel text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.»

2. L'article 45.3 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de responsabilitat mediambiental, queda redactat de la manera següent:

«3. L'autoritat competent ha de resoldre i notificar en el termini màxim de sis mesos. En casos científicament i tècnicament complexos, l'autoritat pot ampliar aquest termini fins a tres mesos addicionals, i ha de notificar als interessats aquesta ampliació. Només als efectes de permetre als interessats la interposició dels recursos administratius o contenciosos administratius que siguin procedents, transcorregut el termini esmentat s'ha d'entendre desestimada la sol·licitud o s'ha de produir la caducitat del procediment iniciat d'ofici en els termes que preveu l'article 44.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, sense perjudici de l'obligació inexcusable de l'autoritat competent de resoldre.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera.*

S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, de manera que l'apartat 2 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici dels altres mitjans d'intervenció administrativa en l'activitat dels ciutadans exigibles per altres disposicions, queden sotmesos a procediment d'autorització administrativa de les comunitats autònomes i en els termes que aquestes determinin la construcció, el muntatge, l'explotació, el trasllat o la modificació substancial de les instal·lacions en què es dugui a terme alguna de les activitats incloses en el Catàleg que recull l'annex IV d'aquesta Llei i que figuren a l'annex esmentat com a pertanyents als grups A i B. Les activitats incloses en el grup A estan subjectes a uns requisits de control d'emissions més exigents que les incloses en el grup B.

Aquestes autoritzacions s'han de concedir per un temps determinat, que en cap cas pot ser superior a vuit anys, passat el qual poden ser renovades per períodes successius.

L'òrgan competent per atorgar l'autorització ha de dictar la resolució que posi fi al procediment en el termini màxim de nou mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa, la sol·licitud presentada es pot entendre desestimada.»

Disposició final tercera. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, la Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres, i el Reglament 511/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relatiu a les mesures de compliment dels usuaris del Protocol de Nagoya sobre l'accés als recursos genètics i la participació justa i equitativa en els beneficis que derivin de la seva utilització a la Unió.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de quinze dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 de setembre de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY